

ព្រឹត្តិប័ត្រ

សាឡេស៊ីយ៉ាន កម្ពុជា

Khmer Salesian Bulletin ៩

ព្រឹត្តិប័ត្រសាឡេស៊ីយ៉ានឆ្នាំទី១
ខែមេសា ដល់ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១

កុមារជនជាតិ

ចាញ់ ខេត្ត រតនគិរី
ទទួលការអប់រំពីដុនបូស្កូ

យុវជននិងការអប់រំ

- សិស្សចាស់ដុនបូស្កូ

ខួប៣០ឆ្នាំដុនបូស្កូនៅកម្ពុជា

- និមិត្តសញ្ញា បារម្ភ

ចម្រៀងយុវជន និងសាឡេស៊ីយ៉ាន

- បទ: ដុនបូស្កូអើយ

- បទ: អារក្សណាដុនបូស្កូ

ដុនបូស្កូកំឡុងពេលកូវីត១៩

សង្គម
បរិស្ថាន
— ដុនបូស្កូ

Don Bosco
**GREEN
ALLIANCE**

ដុនបូស្កូ ៣០ឆ្នាំ នៅលើទឹកដីប្រទេសកម្ពុជា

សារ របស់លោកឪពុក រ៉ូអែល សូតូ

សន្តិភាព និងក្តីសង្ឃឹម

ពិធីបុណ្យឆ្នាំថ្មី និងការស្វាគមន៍ឆ្នាំថ្មី ២០២១ របស់យើង គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ប្លែក និងមិនអាចបំភ្លេចបាន។ គ្មានការរៀបចំល្អៗ គ្មានការជួបជុំក្រុមធំ គ្មានពិធីដប់លៀង គ្មានការជួបជុំគ្នានៅសាលានិងការប្រារព្ធពិធីផ្សេង និងមិនមានបុណ្យឆ្នាំថ្មី អ្វីទាំងអស់ត្រូវបានកាត់បន្ថយជាចាំបាច់។ នៅចំកណ្តាលនៃភាពសាមញ្ញនេះគឺសញ្ញា "អស្ចារ្យ" របស់កុមារព្រះយេស៊ូ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញអ្វីទាំងអស់ ដើម្បីប្រាប់ពិតពលោកយើងឱ្យបានដឹង។

ឥឡូវនេះមានតែព្រះយេស៊ូទេ ដែលអាចផ្តល់ឱ្យយើងនូវពន្លឺ និងក្តីសង្ឃឹមពិតប្រាកដ។ ព្រះជាម្ចាស់ពិតជាបាននៅជាមួយយើងនៅក្នុងភាពជាមនុស្ស និងភាពក្រីក្ររបស់យើង ដើម្បីបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ចំពោះយើង។

អេម៉ានូអែលរបស់យើង បាននៅជាមួយយើង ក្នុងបេសកកម្មនៅកម្ពុជាអស់រយៈពេលជាង ៣០ឆ្នាំមកហើយបានដឹកនាំ និងរៀបចំគណៈប្រតិភូ អស់រយៈពេល៣០ឆ្នាំកន្លងមក ក្នុងការត្រៀមខ្លួនបន្ថែមទៀតដើម្បីប្រឈមមុខនឹងដំណាក់កាលដែលមិននឹកស្មានដល់នេះ។

ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយថា "ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច" ប៉ុន្តែមិនពេញលេញនោះទេ គឺស្ថិតនៅក្នុងការខ្វះខាតរបស់យើងនិងចង់ឱ្យព្រះយេស៊ូ បន្តតាមរយៈការផ្តល់ឱ្យយើងនូវពន្លឺ និងក្តីសង្ឃឹម។ សូមឱ្យព្រះជាម្ចាស់ជួយបំពេញសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏សាមញ្ញរបស់កុមារយេស៊ូ ដែលយើងទាំងអស់គ្នាគោរព និងយកតម្រាប់តាមតាមរយៈការបម្រើ និងសប្បុរសធម៌។

សារពី
លោកឪពុក រ៉ូអែល សូតូ

មាតិកា

១. សាររបស់លោកឪពុក រ៉ូដែល សូតូ
២. លោកឪពុក យ៉ូហាន ទេដាវ៉ាត ស្វាគមន៍សម្រាប់ឧបព័ន្ធទី១
៣. សារលោកឪពុក វ៉ាល់ឆើ ព្រីហ្គលីន សម្រាប់ឧបព័ន្ធទី១
៤. បងប្រុស រ៉ូប៊ែត ពន្យល់អំពី និមិត្តសញ្ញាឧបព័ន្ធទី១
៥. ប្រារព្ធពិធីឧបព័ន្ធទី១ដុនបូស្កូនៅកម្ពុជា
៦. កីឡាពាណិ
៧. ទំព័រចងចាំនៃសាឡេស៊ាន
៨. ចម្រៀង សាឡេស៊ាន
៩. រឿងពុកបូស្កូ ជាតុក្កតា
១០. អ្នកម្តាយ ម៉ារី ដូមីនីកា ម៉ាស្សារឡូ
១១. សាររបស់បងស្រី សាឡេស៊ាន
១២. សហការី សាឡេស៊ាន
១៣. សិស្សចាស់ ដុនបូស្កូកម្ពុជា
១៤. បងស្រី កាម៉ែល
១៥. មរណភាព អតិថាល អ៊ីវ វ៉ាមូស
១៦. បងប្រុស យូសូអា ទទួលជាឧបដ្ឋាក
១៧. រូបថត ម៉ារី ដូមីនីកា ម៉ាស្សារឡូ
១៨. សារពីលោកឪពុក អាង់ហ្គែល
១៩. ដុនបូស្កូសម័យកូរ៉េ
២០. កុមារចារាយ ជនជាតិភាគតិចទទួលការអប់រំពីដុនបូស្កូ
២១. សម្ព័ន្ធបរិស្ថានដុនបូស្កូបែតង
២២. ចម្រៀងយុវជន

លោកឪពុក យ៉ូហាន ហ្វីលីប ធីនីសាន ឪពុកចៅគណៈគ្របគ្រងកម្ពុជា ថ្ងៃ កម្ពុជា ឡាវ

លោកឪពុក យ៉ូហាន ហ្វីលីប ធីនីសាន ស្វាគមន៍សម្រាប់ឆ្នាំថ្មីលើកទី ៣០

អបអរសាទរ! ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១ គឺជា កាលបរិច្ឆេទដ៏សំខាន់សម្រាប់ប្រតិភូកម្ពុជា ដែល បានប្រារព្ធខួប៣០ឆ្នាំនៃវត្តមានរបស់ខ្លួន និងការ បោះពុម្ពផ្សាយដំបូង នៃព្រឹត្តិប័ត្រសាឡេស៊ាន ជា ភាសាខ្មែរ។ នេះគឺជាឱកាសពិសេសមួយ សម្រាប់យើង ម្នាក់ៗផងដែរ ព្រោះផ្តល់នូវការដឹងគុណដល់ ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះនាងម៉ារីជាទីពុំនឹង និងអ្នកដែល បានចូលរួមចំណែកក្នុងការលូតលាស់នៃវត្តមានរបស់ សាឡេស៊ាន និងដើម្បីពង្រឹងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់យើង ដើម្បីបន្តការផ្លាស់ប្តូរជាមួយនឹងក្តីសង្ឃឹម សម្រាប់ អនាគត របស់ប្រជាជនកម្ពុជា ក្រីក្រ និងយុវជន។ អ្នកសាឡេស៊ាន ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាមួយ ប្រជាជន កម្ពុជា នៅក្នុងជំរុំជនភៀសខ្លួនក្នុងឆ្នាំ១៩៩១ ហើយ មកចូលប្រទេសកម្ពុជា នៅពេលដែលប្រជាជនត្រូវ បានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើមាតុភូមិនិរត្តន៍។

សព្វថ្ងៃនេះ យើងកំពុងផ្តល់អាហារដល់យុវជនក្នុងខេត្តចំនួន ៥ ហើយជួយក្មេងប្រុស និងយុវជនក្រីក្រ នៅតាមតំបន់ជាច្រើន ទៀត ដើម្បីបន្តការសិក្សារបស់ពួកគេ ។ ប៉ុន្តែដើម្បីពង្រីកបរិមាណ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ កាន់តែច្រើនទៀតនោះ គឺការធ្វើឱ្យនិស្សិត បញ្ចប់ការសិក្សា ត្រូវបានគេកោតសរសើរ និងធ្វើការនៅក្នុងក្រុម ហ៊ុនផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងនៅក្រៅប្រទេសក៏ដូចជា លើកកម្ពស់ជីវភាពគ្រួសារ និងធ្វើឱ្យសិស្សចាស់ជុនបូស្តទាំងអស់ ដែលមានអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួនជួយយើង។ យើងក្រឡេកទៅមើល កាលពី៣០ឆ្នាំមុន យើងមានមោទនភាពចំពោះការខិតខំប្រឹងប្រែង និងសមិទ្ធផលរួមរបស់យើង។ មិនត្រឹមតែបានគេទទួលស្គាល់ថា ជាគំរូមួយក្នុងការជួយយុវជនក្រីក្រឱ្យទទួលបានជោគជ័យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺផ្អែកលើការអនុវត្ត និងក្រមសីលធម៌ដើម្បីបំពេញតម្រូវការ សង្គមរបស់យុវជនក្រីក្រ និងយុវជនត្រូវបានគេបោះបង់ចោល។ យើងខ្ញុំធ្វើការបង្កើតទំនាក់ទំនងការងារជាមួយក្រុមហ៊ុនដែលមាន ការយល់ដឹងពីសង្គម ដើម្បីជួយលើកកម្ពស់ស្តង់ដារ នៃការអប់រំ សម្រាប់យុវជន ដែលមកពីគ្រួសារក្រីក្រ។ យើងខ្ញុំសូមកោត សរសើរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះអស់អ្នកដែលកំពុងជួយយើងក្នុង ការសម្រេចក្តីសុបិន្តនេះ។

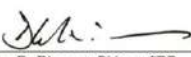

អ្វីដែលយើងចម្រេចបានរហូតមកដល់ពេលនេះគឺជាលទ្ធផលនៃការបំផុសគំនិត ការខិតខំ និងការចូលរួមចំណែករបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ យើងមានមោទនភាព និងផ្តល់កិត្តិយសឱ្យអ្នកដែលបានចូលរួមចំណែកក្នុងន័យស្ថាបនា។

យើងមកមើលទសវត្សរ៍ ជាពិសេសជាមួយបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ដែលបង្កឡើងដោយកូវីត១៩។ បញ្ហានេះជះឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់ប្រជាជនក្រីក្រទូទៅ ជាពិសេសសិស្សដែលជួបការលំបាក។ ពួកគេធានាការគាំទ្ររបស់យើងដើម្បីជាតម្រូវការក្នុងការបន្ថែម ដើម្បីឱ្យជីវិតមានសារៈសំខាន់ និងត្រូវបានជួយសង្គ្រោះ ហើយអ្នកដែលងាយរងគ្រោះ ត្រូវបានជួយដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ យើងត្រូវធ្វើជាគំរូ ការចាប់អារម្មណ៍ខាងសង្គម។ យើងត្រូវកំណត់របៀបរារាំងសម្រាប់អនាគត ដែលត្រូវផ្អែកលើការអប់រំដែលមានគុណភាពដល់សិស្សរបស់យើង។ ផលិតកម្មការងារជាប់ពិតពេល គោរពតាមច្បាប់ជាមួយនឹងការបង្កើតសីលធម៌ ប្រកបដោយគុណភាព និងតាមដានជំនួយនឹងចំណេះដឹងថ្មីៗ នៅក្នុងតំបន់សំខាន់ៗ ដែលយើងត្រូវបន្តធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង។ ប្រាកដណាស់អ្នករាល់គ្នាបានទទួលអំណោយពីសក្តានុពលដ៏ធំធេង ក្នុងការធ្វើអ្វីៗជាច្រើនទៀត។

យើងទាំងអស់គ្នាមានកាតព្វកិច្ចមិនត្រឹមតែដើម្បីពង្រឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះបញ្ញា និងបច្ចេកវិទ្យារបស់និស្សិត និងសិស្សចាស់របស់យើង ដោយធ្វើតាមដំណើរការនៃការបង្រៀនដ៏សំបូរបែបប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងពង្រឹងមូលដ្ឋានសីលធម៌របស់ពួកគេ ដោយមានជំនួយពីការបង្ហាញពីតាមសីលធម៌ព្រះមនុស្សដោយរងគ្រោះ ដែលមិនអាចយកឈ្នះបាននាពេលបច្ចុប្បន្ន។ វិបត្តិដោយគ្មានការគាំទ្រសមូហភាព។

នៅខួបលើកទី ៣០ នេះ ដោយក្តីសង្ឃឹម សូមធ្វើការសន្យាដើម្បីពង្រឹងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់យើងបន្ថែមទៀតដើម្បីខិតខំឆ្ពោះទៅរកឧត្តមភាពនៅគ្រប់ផ្នែក នៃសកម្មភាពបុគ្គល និងសមូហភាព។ ដូច្នេះអ្នកដែលទទួលបានការអប់រំរបស់យើង អាចកើនឡើងដល់កំរិតខ្ពស់នៃការខិតខំប្រឹងប្រែង និងសមិទ្ធផល។ ដូច្នេះក្លាយជាពលរដ្ឋល្អ និងជាអ្នកជឿស្មោះត្រង់ដូចដែលដុនបូស្កូចង់អោយពួកគេក្លាយជា “អរសប្បាយក្នុងព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច ខ្ញុំនិយាយថាវិកាយ” (តើលីព ៤: ៨)។

 Rev. Fr. Dheparat Pitsant, SDB
 Salesian Provincial Superior of Thailand

អត្ថន័យនៃនិមិត្តសញ្ញា(ឡូហ្គូ) និង បារនា

ការប្រារព្ធពិធីប្រចាំឆ្នាំរបស់ សន្ត យ៉ូហាន បូស្កូ នៅកម្ពុជា បានកត់សម្គាល់នៅឆ្នាំនេះថា ជាការចាប់ផ្តើមនៃព្រឹត្តិការណ៍ពិសេសមួយ សម្រាប់ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាឡេស៊ាននៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ខួបលើកទី៣០របស់យើង ខ្ញុំ នៅថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០២១នេះ នឹងនៅថ្ងៃអាទិត្យនេះ សាលារៀនបានរួមបញ្ចូលល្បែងកីឡាពណ៌ដុនបូស្កូ សម្រាប់ថ្ងៃសុក្រទី២៩ ខែមករានេះ នៅខាងក្នុងកម្មវិធី បានសម្តែងនៅក្នុងសាលា ដុនបូស្កូ ទាំង៥ ប៉ោយប៉ែត កែប បាត់ដំបង ក្រុងព្រះសីហនុ និងភ្នំពេញ ។ សាឡេស៊ាន រួមបញ្ចូលការបើកជាផ្លូវការនៃខួបលើកទី៣០ ដល់ថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១ ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយសារតែ កូវីត១៩ វាបានក្លាយជាគំនិតដើម្បីភ្ជាប់សាលារៀនទាំងអស់តាមរយៈប្រព័ន្ធឌីជីថល ។ វាបានក្លាយជាពេលវេលាដ៏មានអត្ថន័យ ពេលដែលសហគមន៍សិក្សាទាំងប្រាំ ដែលបង្កើតឡើងដោយកុមារ យុវជន គ្រូបង្រៀន និងអ្នកសាឡេស៊ាន បានចូលរួមនៅជុំវិញអេក្រង់កុំព្យូទ័រ ប្រព័ន្ធសម្លេង និងវ៉ាយហ្វាយពេញលេញ ដើម្បីមើលគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយអធិស្ឋានជាមួយគ្នាសម្រាប់គោលបំណងទាំងបីនៃខួបលើកទី៣០ នៃវត្តមានសាឡេស៊ាននៅកម្ពុជា៖ ឯកភាព នៃបេសកកម្ម ការថ្លែងអំណរគុណ និងការលើកកម្ពស់វិជ្ជាជីវៈ។

- ឡូហ្គូ ត្រូវបានធ្វើនៅលើចន្លា សម្ព័ន្ធ កង់ស្តី មានន័យថា ការងាររបស់យើង បានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការអប់រំបច្ចេកទេស។
- ពណ៌ទាំងនោះ គឺជាទង់ជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជាដែលមានន័យថាការអប់រំនៅគ្រប់កម្រិតសាលារៀន។
- ចំណូលគឺលេខ ៣០ ជាភាសាខ្មែរ ដែលស្រដៀងនឹងប៉មប្រាសាទអង្គរវត្តដែរ បេះដូងជាមួយ ដុនបូស្កូ មានន័យថា អប់រំបេះដូងអោយមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដូចដុនបូស្កូ។

នៅដុនបូស្កូខេត្តព្រះសីហនុ

អ្នកបង្រៀនបង្ហាញពីការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រដល់សិស្ស

កម្មវិធីនេះ សម្របសម្រួលដោយ ផ្នែកទំនាក់ទំនងសង្គម នៅកែប បានចាប់ផ្តើមនៅម៉ោង ៨:៣០នាទី។ បទចម្លែងខ្មែរ “ដុនបូស្កូអើយ” ត្រូវ បានចាក់នៅកែប។ ចំណែកសហគមន៍សិក្សានៅភ្នំពេញ បានជូនផ្គត់ផ្គង់ រូបសំណាកដុនបូស្កូនៅបរិវេណសាលា។ បន្ទាប់មកគ្រប់សាលាបានដឹកនាំ ការអធិស្ឋានខ្លីមួយមុនពេល បងប្រុស រ៉ូប៊ែត មកពីខេត្តព្រះសីហនុបាន ពន្យល់អំពីរូបសញ្ញា បារាំង និងរូបតាពសក្តារៈបូជា ដុនបូស្កូ។

ព្រះជាព្រះរាជបរិបាលសម្តេច បានបញ្ជូនសន្ត យ៉ូហាន បូស្កូ កាលពី ៣០ឆ្នាំមុន ឱ្យធ្វើជាឪពុក គ្រូ និងជាមិត្តរបស់ក្មេងៗ និងយុវជនក្រីក្រនៅកម្ពុជា។ ចាប់ផ្តើមពីអ្នកសាឡេស៊ានពីរនាក់ ការងារនេះ បានរីករាលដាល ហើយក្រុមគ្រូសាឡេស៊ានដុនបូស្កូកាន់ តែរីកចម្រើនពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ សូមអរគុណចំពោះព្រះគុណនេះ។

យើងខ្ញុំស្នើសុំឱ្យអ្នកប្រទានពារ រូបគំនូរដុនបូស្កូ ដែលនឹងទៅដល់សាលាដុនបូស្កូនីមួយៗ។ សូមឱ្យរំលឹកយើងសមាជិកនៃ សហគមន៍ ត្រូវអប់រំ ដុនបូស្កូ និងសមាជិកនៃគ្រួសារសាឡេស៊ាន ពីការចាប់ផ្តើមដ៏រាប់រាប់របស់យើង។

សូមឱ្យរក្សាដួងចិត្តរបស់យើងដោយក្តីស្រឡាញ់ចំពោះដុនបូស្កូ នៅពេលយើងអប់រំកុមារ និងយុវជនក្រីក្រ និងយុវជន ងាយរងគ្រោះ។ សូមជំរុញឱ្យយើងបន្តបេសកកម្មដុនបូស្កូដោយក្តីស្រឡាញ់ និងការលះបង់ សូមរំលឹកផ្តល់ជូនជីវិតរបស់យើង សម្រាប់បេសកកម្មនេះ។ នេះគឺជាអ្វីដែលហៅឱ្យយើងធ្វើ។ យើងសូមសួរអ្នកតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ អាម៉ែន។

បាវចនា

“ទូលបង្គំនៅទីនេះស្រាប់ហើយ!
សូមព្រះអង្គចាត់ទូលបង្គំចុះ!”

នេះគឺជាការអញ្ជើញ ដែលយើង
អាចលឺនៅពេលយើងចូលរួមក្នុង
បេសកកម្មដុនបូស្កូ។

រូបភាពបូស្កូកម្ពុជា

យើងត្រឡប់ទៅដើមសត្វ
ទី៣ថ្មី នៅថ្ងៃទី២១ ខែមករា
ឆ្នាំ២០០៣ ដើម្បីត្រៀមខ្លួន
សម្រាប់ បុណ្យលោកពុកបូស្កូ
នៅប៉ោយប៉ែត។ យើងឃើញ
ក្រុមកុមារ មិនមែនពួកគេ ទាំង
អស់ញញឹមទេ ប៉ុន្តែចង់ដឹង
ចង់ឃើញរូបសំណាកដុនបូស្កូថ្មី
ជាមួយក្មេងៗស្រដៀងនឹងពួក
គេដែរ។

«ទូលបង្គំនៅទីនេះស្រាប់ហើយ!»
"Here I am!"

នៅក្នុងរូបភាពយើងឃើញលោក ហេកទើ និង លោកស្រី អេឡែន ដែលជាអ្នកផ្តល់
ជំនួយដ៏អស្ចារ្យដល់ដុនបូស្កូនៅកម្ពុជា។ លោក ប្រូណូ និង លោក កាតាលីណា អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត
ដែលបានចាប់ផ្តើមវគ្គមានដុនបូស្កូនៅប៉ោយប៉ែតរួមគ្នាជាមួយគ្រូ និងអ្នកដឹកនាំកម្ពុជា។

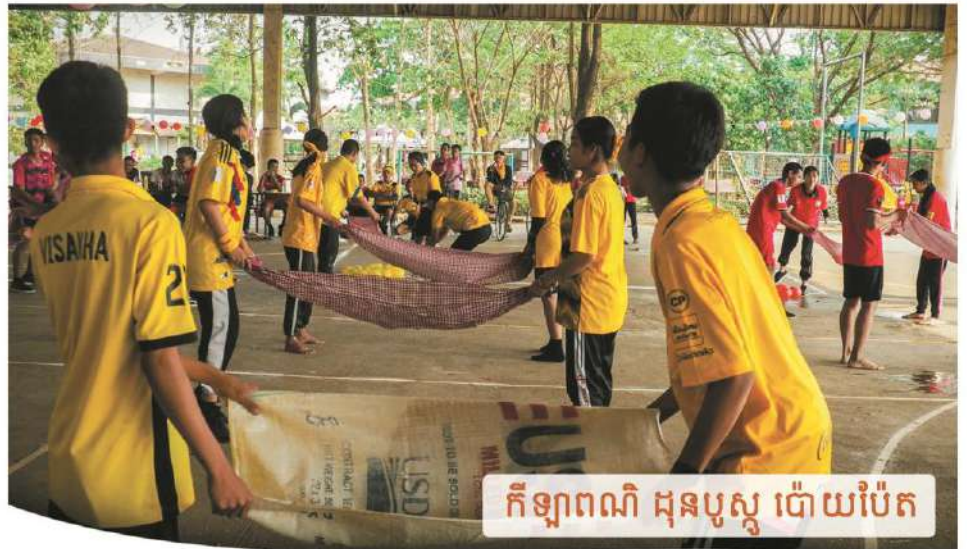
យ! សូមព្រះអង្គចាត់ទូលបង្គំចុះ! » (អេសាយ ៦, ៨)
"I am I. Send me!" (Isaiah 6: 8)

រូបសំណាកនេះ ត្រូវបានធ្វើនៅប្រទេសថៃ ដោយសិស្សជុនបូស្កូ គឺលោក សាវ៉ារុផ។ ក្នុងនោះ ក៏មានភ្ញៀវមួយចំនួន ចាប់អារម្មណ៍លើគម្រោងជុនបូស្កូនៅកម្ពុជាផងដែរ។

អបអរសាទរ ពិធីបុណ្យកីឡាពណ៌ របស់ដុនបូស្កូកម្ពុជា

សាលាដុនបូស្កូនៅកម្ពុជាមានចំនួន ០៥កន្លែងដែលមានខេត្តបាត់ដំបង ប៉ោយប៉ែត ខេត្តព្រះសីហនុ រាជធានីភ្នំពេញ និងខេត្តកែប។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅដុនបូស្កូកែប ក៏បានធ្វើការប្រារព្ធពិធីបុណ្យកីឡាពណ៌ដើម្បីលើកនូវខួបលើកទី ២០៥ឆ្នាំ នៃដុនបូស្កូពិភពលោក។

កីឡាពណ៌ ដុនបូស្កូ ប៉ោយប៉ែត

ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩១-២០២១ គឺជាវត្តមានដុនបូស្កូនៅកម្ពុជាដោយមានការចូលរួមពី លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត សិស្សនិស្សិត និងប្អូនៗមូលនិធិកុមារ ។ ក្នុងពិធីនេះបែងចែកជា៤ពណ៌ មានពណ៌ក្រហម ពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿងនិងស៊ីជម្ពូ ប្រកួតគ្នាដណ្តើមយកជ័យជំនះប្រចាំឆ្នាំ។

ក្នុងកីឡានីមួយៗមានដូចជា បាល់ទះ បាល់បោះ បាល់ទាត់ និងថ្ងៃចុងបញ្ចប់ជាប្រភេទកីឡាអត្តពលកម្ម ជាថ្ងៃប្រកួតវគ្គផ្តាច់ព្រ័ត្រ អាចចូលរួមលេងបានទាំងប្រុសទាំងស្រី។ ហើយការប្រារព្ធពិធីនេះ ដើម្បីអោយយុវជន ដែលបានមកសិក្សានៅសាលាដុនបូស្កូបានសិក្សាស្វែងយល់ 'ព្រមទាំងស្គាល់អំពីប្រវត្តិរបស់លោកពុកបូស្កូ' ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត កីឡាបាននាំមកនូវសុខភាពល្អទទួលបានភាពសប្បាយរីករាយ ក្នុងគ្រួសារដុនបូស្កូ ឱ្យចេះស្រឡាញ់រួបរួមសាមគ្គី យោគយល់អធ្យាស្រ័យ អោយគ្នាទៅវិញទៅមក។

កីឡាពណ៌ ដុនបូស្កូ ខេត្តកែប

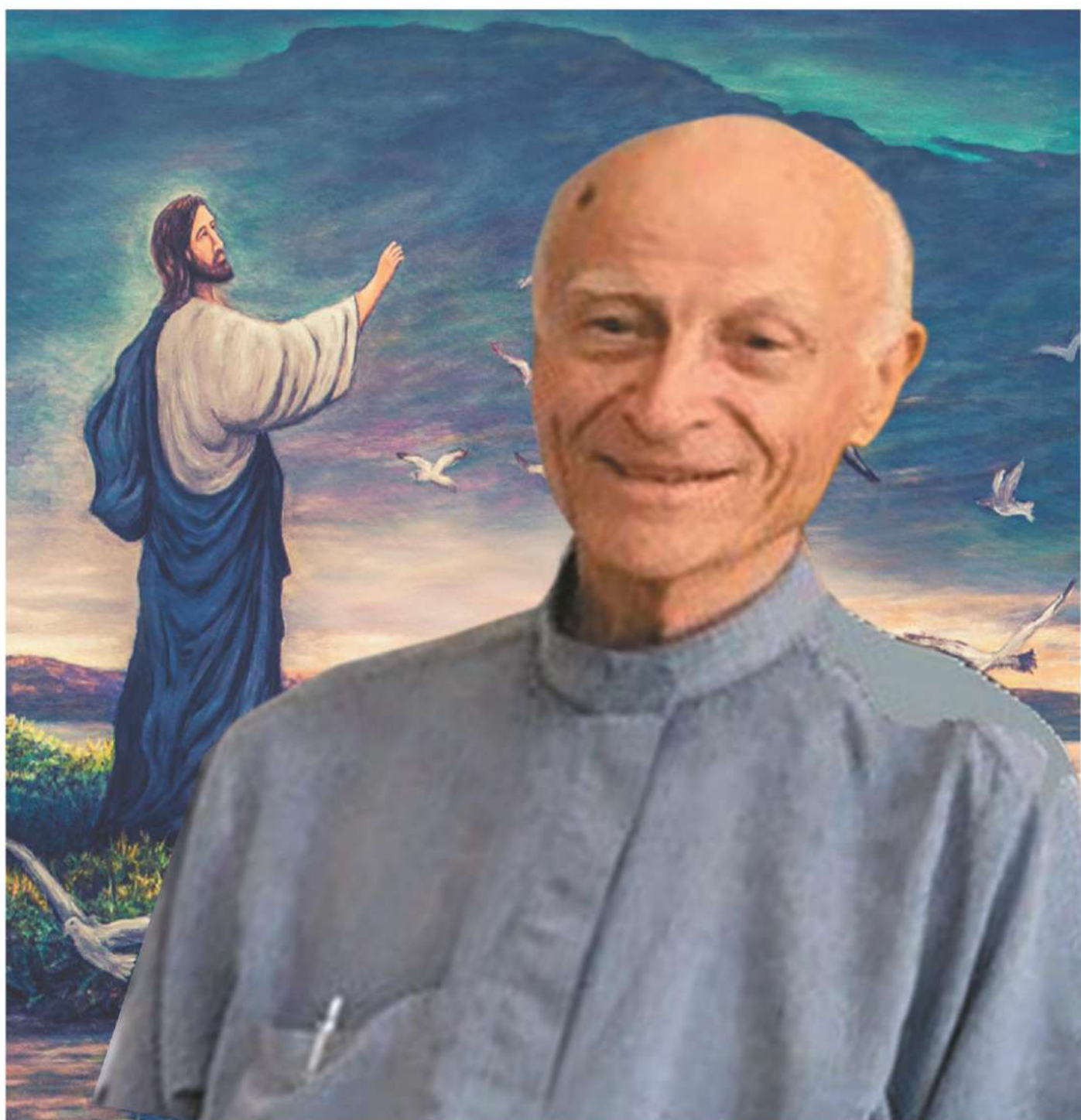

កីឡាពណ៍ ដុនបូស្កូ ខេត្តព្រះសីហនុ

កីឡាពណ៍ ដុនបូស្កូ ភ្នំពេញ

សារ លោកឪពុក វ៉ាល់ឆើ ព្រីហ្វួលីន សម្រាប់ខួប៣០ឆ្នាំ

អបអរសាទរខួបលើកទី ៣០ នៃ វត្តមានរបស់សាឡេស៊ាននៅកម្ពុជា

ជូនចំពោះប្រជាជនសាឡេស៊ានទាំងអស់ និងបំណងប្រាថ្នាដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ ចំពោះការអបអរសាទរដ៏អស្ចារ្យរបស់អ្នកនៃខួបលើកទី៣០នៃវត្តមានរបស់សាឡេស៊ាន នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ បំណងប្រាថ្នា និងការអបអរសាទរដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ ចំពោះ សាឡេស៊ានពីអតីតកាលនិងបច្ចុប្បន្នផងដែរ។ ខ្ញុំឈ្មោះ វ៉ាល់ធើ ព្រីហ្គូលីន អាយុ៨៦ឆ្នាំ ខ្ញុំបាននៅជាមួយបងប្រុស រ៉ូប៊ែតតូ ដើមដំបូងនៃវត្តមានរបស់សាឡេស៊ាននៅប្រទេស កម្ពុជា។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមានសំណាងកាលពី៣០ឆ្នាំមុនដែលបាននៅទីនោះ។

ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំចងចាំ និងដឹងគុណអ្នកទាំងអស់គ្នា ដែលខ្ញុំបានធ្វើការតាំងពី ដំបូងនៅពីរកន្លែង ។ ដំបូងនៅភ្នំពេញ ហើយបន្ទាប់មកនៅក្រុងព្រះសីហនុ។ ហើយ បន្ទាប់មកក្នុងនាមជាកន្លែងទីបីរបស់ខ្ញុំ គឺនៅប៉ោយប៉ែត។ ឥឡូវខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំចងចាំអ្នក ខ្ញុំអរគុណអ្នក ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា សម្រាប់អ្នកជាទីស្រឡាញ់ និងគ្រួសាររបស់អ្នក។ វាពិបាកក្នុងការប្រាប់ពីឈ្មោះរបស់ អ្នកទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែខ្ញុំធានាដល់អ្នកនូវការចងចាំ ការគោរពស្រឡាញ់ ការអធិស្ឋាន របស់ខ្ញុំចំពោះជនបូស្ត និងដល់ព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ប្រជាជនទាំងអស់ ដែលមាន វត្តមាននៅថ្ងៃនេះ នៅតាមកន្លែងនីមួយៗនៃសាឡេស៊ានកម្ពុជា។ សូមអរគុណដល់អ្នក ទាំងអស់គ្នា។

ដុនបូស្កូអើយ

Dm C Bb Am

5 Gm C Dm Dm Dm

9 Bb Am Dm Gm

13 F C Dm Am Dm

17 Dm Bb Am Dm

21 Gm F C Dm

25 Dm C Bb Am

29 C Dm

ឱ! ដុន បូ - ស្កូ - អើយ

អ្នក នេះ ហើយជា ផ្ទះ - ខ្ញុំ ជា ក នៃឯប្រមូល - ផ្គុំ បរិ ស្ថាននិងការអប់

រំ ផ្តល់ ក្តី ស្រ លាញ់ធំ ធំ យើង គ្រប់ - គ្នា ...។ ឱ! ដុន បូ - ស្កូ -

អើយ មិន ភ្លេចឡើយរាល់អ នុ ស្យា ជា ក នៃឯផ្តល់ការ សិ

ក្សា អ្នក ផ្តល់នូវ ក្តី ស្នេ ហា និងផ្តល់ ចំ នេះ រំ ផ្លា ចាំ ជា និច្ច ។

ភ្លេច មិន បាន ឡើយ - ដុន បូ ស្កូ អើយ នឹក អ្នក ណាស់

ទោះ យូរ ឆ្នាំយក៏ - ដោយ ។

ដុនបូស្កូអើយ

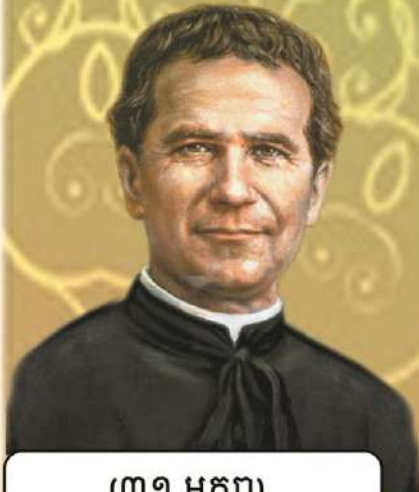
- I. ឱ! ដុនបូស្កូអើយ អ្នកនេះហើយជាផ្ទះខ្ញុំ
ជា កន្លែងប្រមូលផ្តុំ បរិស្ថាន និងការអប់រំ
ផ្តល់ក្តីស្រឡាញ់ធំៗ យើងគ្រប់គ្នា ។
- II. ឱ! ដុនបូស្កូអើយ មិនភ្លេចឡើយរាល់អនុស្សា
ជា កន្លែងផ្តល់ការសិក្សា អ្នកផ្តល់នូវស្នេហា
និងផ្តល់ចំនេះវិជ្ជា ចាំជានិច្ច ។
- R. ភ្លេច មិនបានឡើយ ដុនបូស្កូអើយ
នឹកអ្នកណាស់ ទោះ ឃ្លាតឆ្ងាយក៏ដោយ ។

រឿង លោកពុកប្អូន

ទំព័រ ចងចាំ នៃសាឡេស៊ាន

(៣១ មករា)
សន្ត យ៉ូហានបូស្កូ

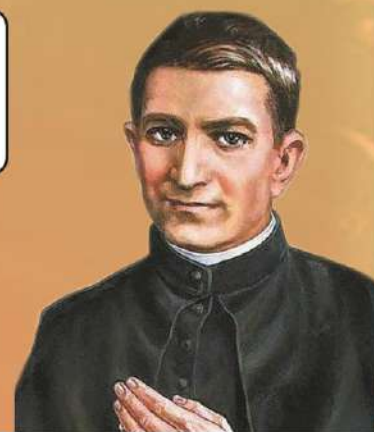
(១៥ មករា) សន្ត លុយ
វ៉ារីអាវ៉ា (មានសុតមង្គល)

(៨ មករា) លោកឪពុក
ទីទូស សេម៉ាន ជាបូជាចារ្យ

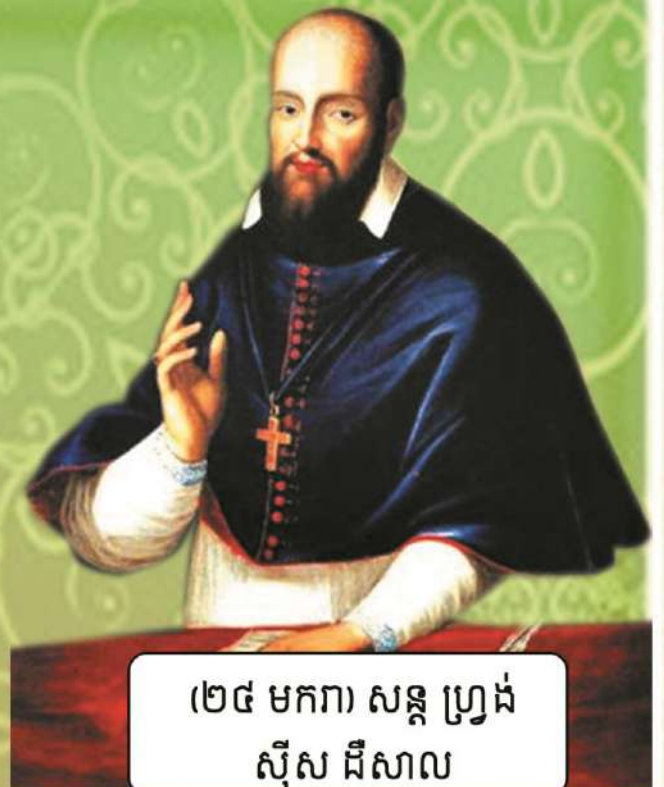
(២២ មករា) ឡាអូរ៉ា វីកូញ៉ា
(មានសុតមង្គល)

(៣០ មករា)
លោកឪពុក ប្រុនីស្វា ម៉ារគៀរីច
(មានសុតមង្គល)

(២៤ កុម្មៈ) សន្ត លុយ វេស៊ីលៀ
& កាលីទូស ខាវ៉ាវីអូ

(២៤ មករា) សន្ត ហ្វ្រង់
ស៊ីស ដីសាល

(៧ កុម្មៈ)
សន្ត ពីយ៉ូ ទី ៩ (សម្តេចប៉ាប)

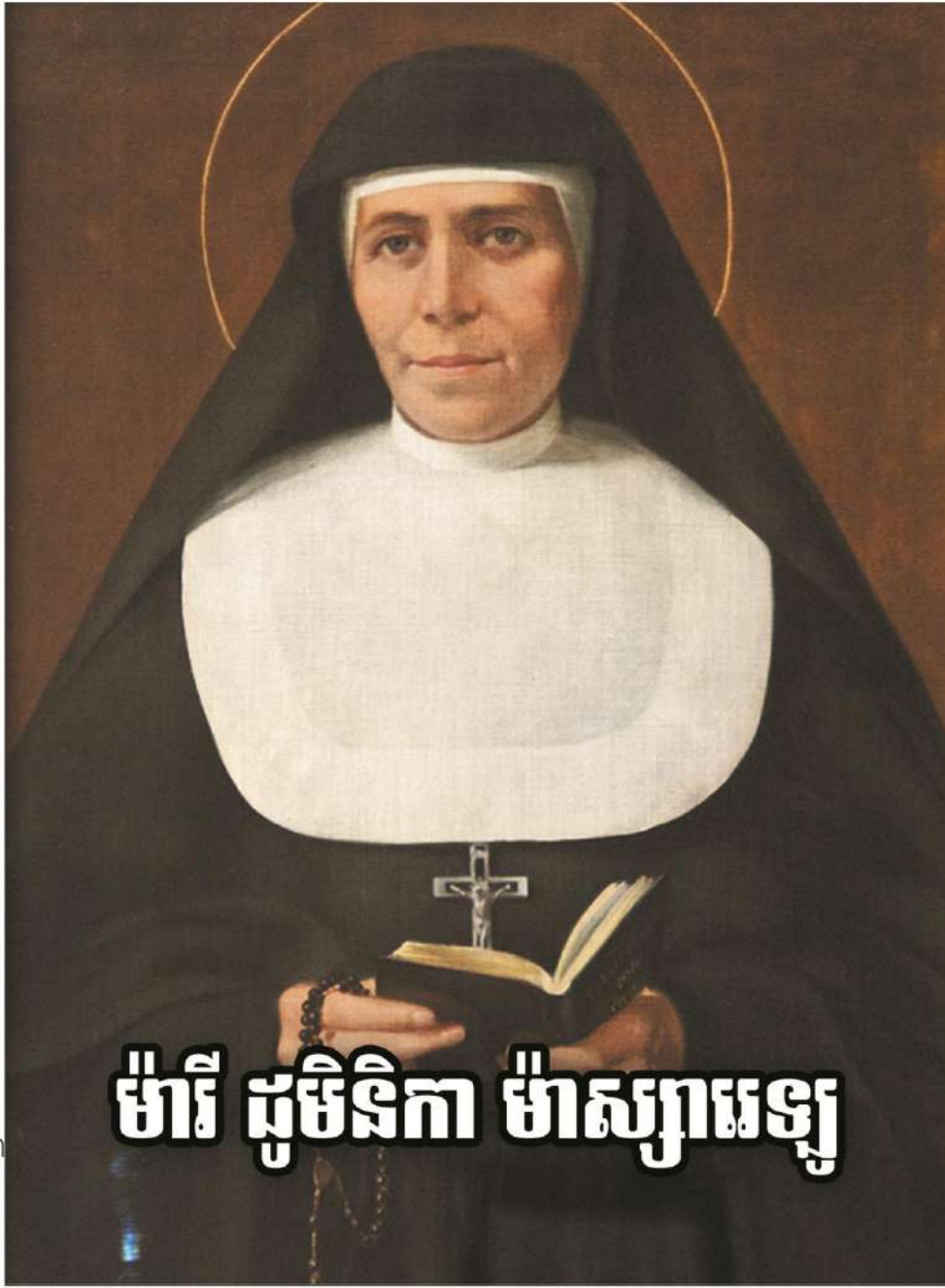

(៩ កុម្មៈ) បងស្រី អេអូសេបៀរ
ជាលុមីន្ទ យេនេ (មានសុភមង្គល)

សន្តិ

ម៉ារី ដូមីនីកា ម៉ាស្សារេឡូ កើតនៅថ្ងៃទី៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៨៣៧ ក្នុងភូមិម៉ូណេសេ (អ៊ីតាលី) ហើយបានទទួលមរណភាពនៅថ្ងៃទី១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៨៨១ នៅនីហ្សា ម៉ូនហ្វេរ៉ាតូ (Nizza Monferrato) ប្រទេសអ៊ីតាលី។ អ្នកម្តាយជាសហស្ថាបនិក ជាមួយ លោកឪពុកបូស្កូ បង្កើតក្រុមគ្រួសារបុត្រីព្រះនាងម៉ារី ជាទីពឹងនិងពុទ្ធិកា។ អ្នកម្តាយត្រូវបានប្រកាសតែងតាំងជាសន្តិសោតថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៨៥១។

ម៉ារី ដូមីនីកាកើតនៅក្នុងគ្រួសារកសិករធំមួយ មានកម្លាំងកាយខ្លាំងខុសពីធម្មតា ហើយនាងបានទៅជួយធ្វើការនៅឯចំការជាមួយឪពុកយ៉ូសែប របស់នាង។ នៅឆ្នាំ១៨៥៥ នាងបានចូលរួមនៅក្នុងក្រុមបុត្រីព្រះនាងម៉ារី ដែលឥតដំណាក់បាប ។ នៅឆ្នាំ១៨៦០ ភូមិម៉ូណេសេ ត្រូវបានរាយប្រហារដោយជំងឺអាសន្នរោគ អ្នកណែនាំខាងផ្លូវវិញ្ញាណរបស់នាង លោកឪពុក ដូមីនីកូ ប៉េសស្ការីណូ ស្នើសុំឲ្យនាងទៅមើលថែរក្សាសាច់ញាតិដែលត្រូវការជំនួយ។ ម៉ារីយល់ព្រម ទោះបីជានាងនឹងឆ្លងជំងឺ ហើយពិតមែន នាងបានធ្លាក់ខ្លួនឈឺ។ ទោះជាយ៉ាងណា នាងបានជាសះស្បើយ ប៉ុន្តែនាងត្រូវបង្ខំចិត្តចាកចេញពីការធ្វើការនៅចំការ។ នេះមិនត្រឹមតែដោយសារការបាត់បង់កម្លាំងកាយ ដែលនាងធ្លាប់រីករាយពីមុននោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ព្រោះតែមានវិចារណញ្ញាណកើតឡើងយ៉ាងច្បាស់មួយដែលនាងចាត់ទុកថាវាជាការត្រាស់ហៅមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់នាង។

ម៉ារី ដូមីនីកា ម៉ាស្សារេឡូ

ម៉ារី បានលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីការអប់រំក្មេងស្រីនៅក្នុងភូមិដោយបើកហាងកាត់ដេរ បង្រៀនធម៌ (Festive oratory) និងបន្ទាប់មកមានផ្ទះសម្រាប់ក្មេងស្រី ដែលគ្មានគ្រួសារ ។ នាងបានបបួលមិត្តភក្តិ ប៉េត្រូនីឡា នៅក្នុងគម្រោងរបស់នាង ហើយរៀនជំនាញកាត់ដេរ ដើម្បីយកមកបង្រៀនក្មេងស្រីក្រីក្រ មិនត្រឹមតែដេរប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែលើសពីនេះទៅទៀត ដើម្បីដឹងពីរបៀបស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់។ ក្រោយមក នៅក្នុងចក្ខុវិស័យដ៏អាថ៌កំបាំងមួយ នាងបានឃើញអាគារដ៏ធំមួយដែលមានក្មេងស្រីជាច្រើន កំពុងរត់ជុំវិញទីធ្លា ហើយឮសម្លេង៖ “ខ្ញុំប្រគល់ពួកគេឲ្យអ្នក”។ បន្ទាប់មកនាងបានទទួលស្វាគមន៍ក្មេងៗកំព្រាដំបូង ដែលនាងមើលថែយ៉ាងទន់ភ្លន់ដូចជាម្តាយម្នាក់ ព្រមទាំងមានការចូលរួមជួយក្នុងបេសកកម្មនេះ ពីយុវនារីផ្សេងទៀត នៃក្រុមបុត្រីព្រះនាងម៉ារីឥតដំណាក់បាបផងដែរ។ ក្នុងឆ្នាំ១៨៦៥ លោកឪពុក បូស្កូ បានធ្វើដំណើរពីក្រុងទីនី មកដល់ភូមិម៉ូណេសេ។ នៅក្នុងឱកាសនោះដែរ ម៉ារី ដូមីនីកា បានដឹងថា នាងបាននៅក្នុងវត្តមានរបស់សន្តម្នាក់ ហើយនឹកក្នុងចិត្តថា៖ “ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា លោកឪពុក បូស្កូ គឺជាសន្តមួយរូប”។ សម្តេចប៉ាប ពីអ៊ុស ទី៩ លើកទឹកចិត្តឲ្យលោកឪពុកបូស្កូ ដែលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក មានបំណងបង្កើតគម្រោងជួយដល់ក្មេងៗស្រី ដូចដែលគាត់កំពុងធ្វើជាមួយក្មេងប្រុសៗរបស់គាត់ដែរ។

ជាមួយនឹងការសហការប្រកបដោយភាពឈ្លាសវៃរបស់លោកឪពុក ប៉េសស្ការីណូ លោកឪពុកបូស្កូបានជ្រើសរើសគ្រឹះដំបូងចេញពីក្រុមបុត្រីព្រះម៉ារី ដែលឥតដំបាក់បាប សម្រាប់អនាគតក្រុមគ្រួសារដែលបានបង្កើតថ្មីនេះ។ ពួកគេនឹងទៅរស់នៅក្នុងអាគារសាលា ដែលទើបតែសាងសង់ឡើងថ្មី នៅភូមិម៉ូណេសេ ដែលបានក្លាយជាផ្ទះសម្រាប់ក្រុមគ្រួសារថ្មីនេះ។

នៅថ្ងៃទី៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៨៧២ មានយុវនារី១១នាក់ដំបូង បានធ្វើពាក្យសច្ចា នៅក្រោមវត្តមានរបស់លោកអភិបាល នៃទីក្រុង អាហ្គី (Acqui) លោក យ៉ូសែប ហ្សែនដ្រា (Monsignor Giuseppe Sciandra) ព្រមជាមួយវត្តមានរបស់លោកឪពុកបូស្កូផងដែរ។ ក្រុមគ្រួសារមានឈ្មោះថា បុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹងនិងពន្លឺ បានរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយបងស្រី ម៉ារី ម៉ាស្យាវឡេ ជាបងស្រីប្រធានធំបានបង្ហាញឱ្យឃើញជំនាញជាអ្នកដឹកនាំ និងជាគ្រូខាងជីវិតផ្លូវវិញ្ញាណ។ នាងមានសមត្ថភាពក្នុងការអប់រំ មានអំណោយទាននៃភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងរូសរាយ ព្រមទាំងភាពបិនប្រសព្វក្នុងការទាក់ទាញយុវនារីផ្សេងទៀតក្នុងការប្រាជ្ញាចិត្តលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីលើកកម្ពស់ស្រី ដើម្បីឱ្យគេអាចក្លាយជាគ្រីស្ទបរិស័ទល្អ និងប្រជាពលរដ្ឋស្មោះត្រង់នៅក្នុងគ្រួសារ នៅក្នុងព្រះសហគមន៍ និងក្នុងសង្គម។

ឆ្នាំ១៨៧៧ បងស្រី៦នាក់ ដំបូងបានចាកចេញទៅបំពេញបេសកកម្មជាមួយក្រុមគ្រួសារសាលេស៊ាន ហើយបានបង្កើតសហគមន៍ដំបូងនៅអ៊ូរ៉ូឡង់ហ្គៃ (Uruguay) និងមួយឆ្នាំក្រោយមកទៀតមានផ្ទះបន្ទាប់បន្ទាប់នៅ អាហ្វ្រេនទីណា (Argentina) ។ បងស្រី ម៉ារី ដូមីនីកា បានទទួលមរណភាព នៅថ្ងៃទី១៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៨៨១ នៅ នីហ្សាម៉ុនហ្គារ៉ាតូ (Nizza Monferrato) ដែលជាកន្លែងដែលក្រុមបងស្រីដំបូងប្តូរមកនៅកាលពី២ឆ្នាំមុន ចាប់ពីពេលនោះមក បានត្រូវហៅថា ជាផ្ទះរបស់អ្នកម្តាយធំ។

អ្នកម្តាយ ម៉ាស្យាវឡេ បានបន្សល់ទុកឲ្យបងស្រីជំនាន់ក្រោយ នូវប្រពៃណីអប់រំ ដែលធ្វើឲ្យផ្ដុំគ្នាជាមួយនឹងគុណតម្លៃនៃព្រះគម្ពីរ ការស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ ដែលដឹងតាមរយៈការបំភ្លឺក្នុងការរៀនធម៌ ភាពទទួលខុសត្រូវលើការងារ ភាពស្មោះត្រង់ ការដាក់ខ្លួន ភាពរីករាយ ជីវិតរស់នៅសមរម្យ និងការលះបង់ខ្លួនឯងទាំងស្រុងក្នុងការរកនូវចំណុចល្អដ៏ពិតប្រាកដរបស់យុវនារី ជាពិសេស យុវនារីក្រីក្រ និងអ្នកដែលត្រូវការជំនួយទាំងនៅក្នុងប្រទេស និងនៅតាមប្រទេសផ្សេងៗទៀតដែលកំពុងមានសកម្មភាព។

សិស្សចាស់ ជុនបូស្កកម្ពុជា

ការរៀបចំបង្កើតសមាគម:

នៅអំឡុងខែសីហា ឆ្នាំ២០១០ លោក ទុយ សំបូ ជាអតីតសិស្សជាងក្រឡឹង ផ្សារ ជំនាន់ទី៤ និងក៏ជាអតីតគ្រូបង្រៀនបានពិភាក្សាជាមួយ លោកគ្រូ ឡាយ ឆា ជាប្រធានផ្នែកផ្សារ អំពី គោលបំណងចង់រៀបចំសមាគមសិស្សចាស់សារ ជាថ្មីឡើងវិញ យើងគប្បីរៀបចំ សមាគមសិស្ស ចាស់សារឡើងវិញ ដើម្បីជួយសិស្សរបស់យើង ទោះបីជាយើងចាប់ផ្តើមជាមួយគ្នាប៉ុន្មាននាក់ ក៏ ដោយ នេះជាសម្តីរបស់លោក ទុយ សំបូ ដែល ប្រាប់ទៅលោក ឡាយ ឆា និងការផ្តើមគំនិតក្នុង ការរៀបចំសមាគម សិស្សចាស់លើកទី២នេះ។

➤ អណត្តិទី១ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១០ លោកគួន វីរៈ ជាប់ ជាប្រធាន, លោក ទុយ សំបូ ជាប់ជាអនុប្រធានទី១ លោកប៉ូ សោមៀន ជាប់ជាអនុប្រធានទី២ ។

➤ អណត្តិទី២ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៣ លោក ឡាយ ឆា ជ្រើសរើសជាប្រធានគណៈ កម្មការ, លោក ប៉ាង ប៉ូទី ជាអនុប្រធានទី១ លោកស្រី អ៊ុក ស្រីលីន ជា អនុប្រធានទី២ លោកផ្លូវ វិត ជាសមាជិកសកម្ម លោក សុខ សឹម ជាសមាជិកកម្ម។

➤ អណត្តិទី៣ ឆ្នាំ២០១៥ លោក ជាម សុវណ្ណវិទ្យា ត្រូវ បានរើសជាប្រធានសមាគម, លោក គិន ត្រួច និង កញ្ញា ឈឹម ស្រីមុំ ជាប់ជាអនុប្រធានសមាគម។

➤ អណត្តិទី៤ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៧ លោក ជ័យ សុវណ្ណ ប្រធានសមាគម អនុប្រធានទី១លោក អៀង សុផា អនុប្រធានទី២ លោក ឡុង សម្បូរ។

សកម្មភាពការងារនៃសមាគមមានដូចជា៖

បង្កើតកម្មវិធីជួបជុំសិស្សចាស់ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងនឹងសិស្សចាស់គ្រប់ជំនាន់ ព័ត៌មានការងារ ព័ត៌មានអំពី ការខ្វះខាតរបស់សិស្សចាស់ ការគ្រោះថ្នាក់ជាយថាហេតុ ចូលរួមប្រជុំជាមួយសមាគមដុនបូស្កូកម្ពុជា និង សកម្មភាពផ្សេងៗទៀត។ ក្រៅពីនោះ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ តែងមានសិស្សចាស់តាមផ្នែកនីមួយៗបានទៅសាលាផ្ទាល់ដើម្បីចែករំលែកបទពិសោធន៍ការងាររបស់ខ្លួន ដល់សិស្សប្អូនធម៌ដែរ។

ចក្ខុវិស័យ

- ➡ ផ្តល់គុណតម្លៃ និងទំនួលខុសត្រូវដូចជា សិស្សដុនបូស្កូកន្តងមក
- ➡ ពង្រឹងទំនាក់ទំនងក្នុងចំណោមសិស្សកាលពីអតីតកាលនៅក្នុងសង្គម
- ➡ ពង្រឹង និងគាំទ្រដល់បេសកកម្មដុនបូស្កូនៅកម្ពុជា

គោលបំណងដែលយើងបង្កើតសមាគមនេះ

- ➡ កសាងទំនាក់ទំនង និងសាជីវកម្មជាមួយវិស័យពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដូចជាក្នុងស្រុក និងអន្តរជាតិ។
- ➡ ការសំរបសំរួលក្នុងការកសាងសមត្ថភាព និងការបង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដល់សិស្សកន្លងមក។
- ➡ កសាងទំនាក់ទំនងក្នុងចំណោមសិស្សកន្លងមក និងនិស្សិតដែលកំពុងសិក្សា។
- ➡ ការបង្កើនជំនាញបច្ចេកទេស សម្រាប់ទីផ្សារការងារនៅកម្ពុជា។
- ➡ ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធ នៃបណ្តាសិស្សចាស់យើងទូទាំងប្រទេស ផ្តល់ជូនព័ត៌មានទៅវិញទៅមក រវាងសិស្សចាស់និងសាលា ស្វែងរកការងារផ្សេងៗដល់សិស្សចាស់ និងសិស្សជិតបញ្ចប់ការសិក្សា ជួយផ្គត់ផ្គង់ផ្សេងៗទៅសិស្សចាស់ និងសាលា ដែលសមាគមអាចធ្វើបានតាមលទ្ធភាព។

អ្នកប្រាសាទ ម៉ារី ដូមីនីកា ម៉ាស៊ីនេន
ស្រីស្រីម្នាក់ ម៉ាស៊ីនេន

សារ ពីលោកឪពុក អ៊ែនហេល ហ្វាណាន់ដេស អធិបេ

«ចូរអរសប្បាយ នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ជានិច្ច ខ្ញុំប្រាប់ម្តងទៀតថា ចូរអរសប្បាយឡើង» (ភីលីព ៤: ៨)

យុវជនជាទីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ គឺជាធាតុសំខាន់
នៅក្នុងជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។

ខ្ញុំសូមស្វាគមន៍យ៉ាងអស់ពីដួងចិត្តចំពោះអ្នកម្នាក់ៗនៅ
លើទ្វីបទាំង៥៖ សំរាប់អ្នកដែលជាយុវជននៃ“សាឡេស៊ាន
ពិតពលោក” និងចំពោះយុវជនទាំងអស់ ដែលនឹងទទួល
បានសារនេះតាមរយៈអ្នក។

ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកអំពីអំណរដ៏ជ្រាលជ្រៅនេះ
ដែលបានមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយបង្កើតជាឫសគល់នៅ
ក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថាអ្នក និងយុវជនដទៃ
ទៀតជាច្រើនចង់បានមានអំណរ និងសង្ឃឹម។

យុវជនជាទីស្រឡាញ់ដួងចិត្តរបស់យើង ត្រូវបាន
បង្កើតឡើងសម្រាប់សេចក្តីអំណរ និងការរស់នៅប្រកប
ដោយក្តីសង្ឃឹម។ វាគឺជាអ្វីដែលយើងបានកើតមកដែល
ធ្លាក់ជាប់នៅក្នុងជំងឺដួងចិត្តរបស់មនុស្សគ្រប់រូប។

សេចក្តីអំណរ ដែលពិតប្រាកដ មិនមែនជាការពុះ
កញ្ជ្រោលទេ ប៉ុន្តែមានអត្ថន័យជ្រាលជ្រៅ និងពេញលេញ
ដែលផ្តល់នូវ “រសជាតិ” ដល់អត្ថិភាពរបស់យើង។

ដូច សម្តេច ប៉ាបហ្វ្រង់ស៍ បានប្រាប់អ្នកថា “អ្នកឥឡូវនេះ
ជាមនុស្សរីករាយក្នុងព្រះជាម្ចាស់” ។

អ្នកស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃជីវិតរបស់អ្នកដែលត្រូវ
បានកំណត់ដោយរកឃើញជីវិតអ្នក និងទំនាក់ទំនងរបស់
អ្នកជាមួយអ្នកដទៃ។ អ្នកកំពុងសម្លឹងមើលអនាគត ហើយ
អ្នកមានក្តីសុបិន្ត។ បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នក គឺសុភមង្គល
មិត្តភាពនិងស្នេហាគឺខ្លាំងខ្លាបំផុត។ អ្នកចូលចិត្តចែករំលែក
មានឧត្តមគតិ និងគួរផែនការ។ ទាំងអស់នេះ គឺជាផ្នែកមួយ
នៃជីវិតយុវវ័យរបស់អ្នក។ ខ្ញុំមិននិយាយថា យុវជនទាំងអស់
រស់នៅតាមរបៀបនេះទេ។ ជាអកុសលមានមនុស្សរីករាយក្នុង
ដែលនៅឆ្ងាយពីក្តីសុបិន្ត យុវវ័យបែបនេះ ក៏មានសិទ្ធិចិញ្ចឹម
បីបាច់ក្តីសុបិន្តរបស់ពួកគេដែរ ហើយមិនគួរបោះបង់ចោលក្តី
សុបិន្តឡើយ។ ជីវិតត្រូវបានអមដោយអំណោយ ដែលព្រះ
បិតាផ្តល់ជូនយើងជាប្រចាំ៖ សេចក្តីអំណរនៃការរស់នៅ និង
មានសុខភាពល្អ សេចក្តីអំណរបានមកពីភាពស្រស់ស្អាតនៃ
ធម្មជាតិ; សេចក្តីអំណរនៃមិត្តភាព និងសេចក្តីស្រឡាញ់
ពិតប្រាកដ ដែលចំណាយការខិតខំ ប៉ុន្តែក៏ផ្តល់នូវការពេញ
ចិត្តយ៉ាងខ្លាំងផងដែរ។ សេចក្តីអំណរនៃបរិយាកាសគ្រួសារ
ល្អ ទោះបីជាអ្នកទាំងអស់គ្នា មិនបានជួបប្រទះវានៅក្នុងជីវិត
របស់អ្នកក៏ដោយ។ សេចក្តីអំណរនៃអារម្មណ៍ដែលបានយល់
និងការបម្រើអ្នកដទៃ។

ក្នុងនាមដុនបូស្កូ ជាឪពុក និងជាគ្រូនៃយុវជននៃ ពិភពលោក ខ្ញុំសូមអញ្ជើញអ្នកក្នុងនាមលោកពុកឱ្យ មានភាពក្លាហាន មិនដែលឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ ជ្រើសរើស គ្រប់ពេលនៃជីវិតរបស់អ្នក ដោយភាពសប្បុរស មិនមែនដោយពេញចិត្តនឹងការ ផ្តល់ឱ្យអប្បបរមា ប៉ុន្តែត្រូវប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីផ្តល់អ្វីដែល ល្អបំផុត ដែលម្នាក់ៗមាននៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ។

ជីវិតរបស់អ្នកយុវវ័យ គឺមានតម្លៃណាស់ ហើយ អ្វីក៏ដោយ ដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅអ្នកអោយធ្វើ វាគឺជាជីវិតដែលមានតម្លៃក្នុងការរស់នៅ ក្នុងការផ្តល់ ឱ្យខ្លួនឯងក្នុងការបម្រើ និងស្រឡាញ់អ្នកដទៃ។

ដូចសម្តេចប៉ាបហ្វ្រង់ស៍ បានមានប្រសាសន៍ថា “មនុស្សវ័យក្មេងក្លាហាន មិនអាចកាត់ថ្លៃបានទេ! អ្នកមិនទាន់ជាអ្នកសាឡេស៊ាន ធ្វើជាទាសករទម្រង់ នៃអាណានិគមនិយម ដែលដាក់គំនិត នៅក្នុងខួរ ក្បាលរបស់អ្នកជាមួយនឹងលទ្ធផល ដែលអ្នកនឹង ក្លាយជាទាសករអ្នកញៀននិងការបរាជ័យក្នុងជីវិត។ អ្នកមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន (...) ស្រឡាញ់សេរីភាពនេះ ដែលជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានផ្តល់អោយ”។

ធ្វើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាសម្រាប់យុវជនទៀត ដូចជាដុនបូស្កូ បានស្នើសុំទៅកូនប្រុសរបស់គាត់នៅ ទីក្រុង វ៉ាល់ដូកូ ដើម្បីនាំអ្នកដែលមិនមានសុខភាពល្អ អ្នកដែលរងទុក្ខ និងអ្នកក្របំផុត អ្នកដែលគ្មានឱកាស ជាសេចក្តីអំណរដែលព្រះយេស៊ូចង់ផ្តល់ដល់អ្នករាល់គ្នា សូមនាំមកនូវសេចក្តីអំណរដូចគ្នានេះ ដល់គ្រួសារអ្នក សាលារៀន ឬសាកលវិទ្យាល័យរបស់អ្នក។ និយាយ អំពីវានៅកន្លែងធ្វើការ និងក្នុងចំណោមមិត្តភក្តិរបស់ អ្នក។ អ្នកនឹងឃើញថា បើសេចក្តីអំណរនៅក្នុងចិត្ត របស់អ្នកមកពីព្រះជាម្ចាស់នោះ វានឹងក្លាយជាការឆ្លង យ៉ាងពិតប្រាកដ និងឆ្លងយ៉ាងអស្ចារ្យ ព្រោះវាជាការ ផ្តល់ជីវិត។

តើអ្នកមិនគិតអញ្ចឹងទេ បន្ទាប់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ វា កាន់តែងាយស្រួលក្នុងការយល់ពីអ្វីដែលដូមីនិកសាអូរ៉ា ធ្លាប់និយាយនៅឯវ៉ាល់ដូកូ៖ “យើងធ្វើអោយភាពស្អាត ស្តីមានភាពរីករាយជានិច្ច”?

សូមអោយ អ្នកម្តាយ ម៉ាក និងជំនួយរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ ចូលរួមជាមួយយើងទាំងអស់គ្នាក្នុងដំណើរនេះ។ ព្រះនាង បានស្វាគមន៍ដល់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងខ្លួនព្រះនាង ហើយ ក្លាយជាសំលេងរបស់គាត់ជាមួយនឹងចម្រៀងនៃការ សរសើរ និងរីករាយ៖

“ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំប្រកាសពីភាពអស្ចារ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំរីករាយចំពោះព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះ អង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ” (អេស ១: ៥៦-៥៧) ។

យុវជនជាទីស្រឡាញ់អើយ តើអំណរអ្វីដែលមាននៅក្នុង ដួងចិត្តរបស់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ?

សូមឱ្យអ្នកសប្បាយចិត្តនៅពេលនេះ និងជារៀងរហូតនៅ ឋានសួគ៌ ដូចដែលដុនបូស្កូធ្លាប់និយាយ! ខ្ញុំសូមពរ និងជំរាបសួរអ្នកដោយក្តីស្រឡាញ់ពិត និង ស៊ីជម្រៅ។

 Angel Fernandez A., SDB
Rector Major

និស្សិតកំពុងសិក្សាតាមអនឡាញ

ជុនបូស្កូអំឡុងពេលកូវីត១៩

នៅឆ្នាំ ១៩៥៤ ការពិគ្រោះប្រទេសអឺរ៉ុប គឺស្រដៀងនឹងអ្វីដែលពិភពលោករស់នៅ សព្វថ្ងៃនេះ។ អឺរ៉ុប ត្រូវបានរងគ្រោះដោយ រោគរាតត្បាតដ៏សាហាវបំផុត រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ជាដំណើរមួយ ដែល អត្រាស្លាប់ខ្ពស់។ មនុស្ស ៦ ទាក់ ក្នុងចំណោម ១០ នាក់ ដែលឆ្លងជំងឺនេះ បានស្លាប់។

នៅពេលកើតករណីដំបូង អាជ្ញាធរ បានប្រកាសទាក់ទងនឹងវិធានការណ៍ប្រុង ប្រយ័ត្នជាមុនដល់ ឧត្តមសេនីយ៍ វ៉ារីន ដើម្បីឱ្យបញ្ជាធាតុសហការណ៍ជាមួយ អាជ្ញាធរស៊ីវិល។ បូជាចារ្យព្រះសហគមន៍ កាតូលិក និងសាសនា ស្តាប់បង្គាប់បាន សញ្ជឹងគិតដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីជួយអ្នក ជំងឺ។ រដ្ឋាភិបាល ទូរីន បានព្យាយាមដោះ ស្រាយការគំរាមកំហែងនេះ ដែលនឹងជះ ឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងដល់ប្រជាជនក្រីក្រ រួម ទាំងប្រជាជនវ័យក្មេងកាកច្រើន ដែលរស់ នៅតាមដងផ្លូវផងដែរ។

សព្វថ្ងៃនេះយើងកំពុងប្រឈមមុខនឹងការរីករាលដាលមួយទៀត។ ទោះបីជាវាជា ពេលវេលាខុសគ្នាក៏ដោយ កូវីត១៩ បានសម្លាប់មនុស្សជាង ២លាននាក់ មកពីជុំ វិញពិភពលោក។ សូមអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតក្នុងចំណោម ប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់តិចតួចពី កូវីត១៩។ យើងត្រូវតែបន្តអធិស្ឋាន ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់ការពារប្រទេសកម្ពុជា និងបញ្ចប់ការរាតត្បាតនៅប្រទេសផ្សេងទៀត។

នៅប្រទេសកម្ពុជា ជុនបូស្កូ កំពុងដឹកនាំសកម្មភាពដើម្បីជួយជនក្រីក្រ។ ដោយ សារតែ កូវីត១៩ មិនត្រឹមតែជះឥទ្ធិពលដល់វិស័យសុខាភិបាលប៉ុណ្ណោះទេ វាក៏ជះ ឥទ្ធិពលដល់សេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រជាជនផងដែរ។

និស្សិតជុនបូស្កូប៉ោយប៉ែត កំពុងសិក្សាតាមរយៈអនឡាញ

និស្សិតកំពុងសិក្សាពីផ្ទះ

សូមជួយគាំទ្រ

ដុនបូស្កូ ក្នុងគោលបំណងជួយដល់អ្នកជំងឺ សូមចូលមើលគេហទំព័រ និងបណ្តាញសង្គមរបស់យើង ឬទាក់ទងជាមួយសាឡេស៊ាន ដើម្បីបរិច្ចាគអាហារ សម្ភារៈសិក្សា សម្ភារៈសុខភាព និងវត្ថុផ្សេងទៀតដើម្បីការពារការចម្លងរោគ និងជួយជនក្រីក្រក្នុងគ្រាលំបាកនេះ។

អ្នកអាចផ្ញើអ៊ីមែលមកកាន់យើងខ្ញុំ ឬអ្នកគ្រប់គ្រង soccom.kh@gmail.com

ឆាកត្រួតពិនិត្យយថាភូតដែលយើងកំពុងធ្វើ ក្នុងតំបន់ពេលនៃជំងឺរាតត្បាតនៅកម្ពុជា

■ ធានាថានិស្សិតរបស់យើង បន្តការសិក្សារបស់ពួកគេ ដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យា ឌីជីថល (អ៊ីនធឺណិត) សិស្សអាចទំនាក់ទំនងតាមទូរស័ព្ទ ក្នុងការមកលេងផ្ទះ។

■ ផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅដល់និស្សិតដែលមិនមានផ្ទះ ក្មេងកំព្រា និងក្មេងត្រូវបានគេបោះបង់ចោល ឬប្រឈមនឹងការរំលោភបំពានណាមួយ ដូចជាពលកម្មកុមារ ការធ្វើចំណាកស្រុក។

■ ការផ្តល់អាហារដល់និស្សិត និងគ្រួសារក្រីក្រ ដែលមកពីខេត្តផ្សេងៗគ្នា នៅកម្ពុជា តាមរយៈមូលនិធិកុមារ ដុនបូស្កូ ក្រុមផ្សេងៗនៃគ្រួសារសាឡេស៊ាន និងសិស្សដូចគ្នា។

■ ផលិតវីដេអូ និងគេហទំព័រ ដើម្បីលើកកម្ពស់សុខ

កុមារជនជាតិភាគតិច ចារាយ ទទួលបានកាតាំទ្រព្យ មូលនិធិ សាវ័ត៌្ថី តាមរយៈជូនបូស្នូ

យើងបានទៅលេងនៅភូមិជ្រុង ស្រុកបរកែវ ខេត្ត រតនគិរី នៅចន្លោះថ្ងៃទី៦ និងទី៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២១ ដើម្បីមើលស្ថានភាពកុមារ បងប្រុសសុរិយា ដុនបូស្នូ របស់យើង។ ជាកម្មវិធីផ្តល់អាហារូបករណ៍ ដើម្បីជួយ ដល់កុមារកម្ពុជា ឱ្យបន្តការសិក្សានៅសាលា។ ក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ កុមារចារាយចំនួន ១០នាក់ បានទៅសិក្សានៅ ខេត្តកែប ក្នុងនាមជាអ្នករស់នៅដុនបូស្នូ។ ទោះយ៉ាង ណាក៏ដោយ ដោយសារមានចម្ងាយឆ្ងាយ ៧០០គម ពួកគេបានវិលត្រឡប់មកខេត្តរតនគិរីវិញនៅឆ្នាំ២០១៨ ប៉ុន្តែដុនបូស្នូមិនបានភ្លេចពួកគេ និងបន្តឧបត្ថម្ភពួកគេ ដើម្បីធានាថា កុមារកម្ពុជាជនជាតិដើម អាចបន្តការ សិក្សាបាន។

នៅពេលនេះយើងកំពុងជួយដល់កុមារ ២០នាក់ នៅក្នុងកម្មវិធីកុមារ ដុនបូស្នូ បងប្រុសសុរិយា មកពី មូលនិធិសាវ័ត៌្ថី មកពីប្រទេសហូឡង់ ហើយឥឡូវនេះ កុមារ ២៨នាក់ជាសមាជិកមូលនិធិកុមារដុនបូស្នូ តាម រយៈសាខាដុនបូស្នូកែប។

កុមារ ១០នាក់ គឺជាក្មេងជំទង់ ដែលមានអាយុចន្លោះពី១៥ឆ្នាំ ទៅ ១៧ឆ្នាំ (អ្នកដែលបានទៅខេត្តកែប) ហើយពួកគេជាអ្នកស្នាក់នៅផ្ទះជួល អាយឌីអ៊ីអេ ក្នុងក្រុងបានលុង។ ឥឡូវនេះ យើងកំពុងស្វែងរកការគាំ ទ្រ ដើម្បីរៀបចំបន្ទប់កុំព្យូទ័រនៅក្នុងផ្ទះរបស់សិស្សម្នាក់ នៅចារាយរបស់យើង គឺលោក សៀន ប៊ុននី ដែល សិក្សាផ្នែកទំនាក់ទំនងសង្គម នៅដុនបូស្នូកែប។ បន្ទប់កុំព្យូទ័រនឹងធានាថា កុមារចារាយរបស់យើងអាចចូល ប្រើអ៊ីនធឺណែត ដើម្បីធ្វើតាមការអប់រំតាមអ៊ីនធឺណែត និងទទួលបានជំនាញឌីជីថលផងដែរ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកផ្តល់ជំនួយជនបរទេស និងប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់ ដែលបានធ្វើឱ្យក្តី សុបិននៃការអប់រំសម្រាប់កុមារជនជាតិដើមភាគតិចកម្ពុជានៅខេត្តរតនគិរី។ ប្រសិនបើអ្នកចង់បរិច្ចាគកុំព្យូទ័រ ឬសំភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទងតាមរយៈ៖ management@donboscokhmer.org ដើម្បីគាំទ្រដល់កុមារ និង យុវជនជនជាតិដើមភាគតិចកម្ពុជា គឺជាធានានូវការការពារបរិស្ថាន និងការអភិរក្សវប្បធម៌ និងសាសនា។

ការសិក្សាទៅលើប្រព័ន្ធអនឡាញ

តើមានបុត្រីព្រះនាងម៉ារីណាម្នាក់ដែលមិនទទួលការថែរក្សាការពារពីមាតារបស់ខ្លួន?

បងស្រី តាំង សុវឌ្ឍនៈ ម៉ារី ជាអតីតនិស្សិតពីមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដុន បូស្កូទូលគោក ហើយបានចូលបួសក្នុងក្រុម បុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង (បងស្រី សាឡេស៊ាន) រយៈពេល១១ឆ្នាំកន្លងមកហើយ។ តាំងពីក្មេងមក បងប្អូនរបស់ខ្ញុំរួមទាំងខ្ញុំមិនសូវមានសុខភាពរឹងមាំទេ យើងមានជំងឺប្រចាំកាយ គ្រាប់ឈាមក្រហមមិនប្រក្រតី។ ទោះបីដឹងថាបញ្ហាសុខភាពរាងកាយ នេះជាឧបសគ្គធំសម្រាប់ជីវិតជាអ្នកបួស។ ខ្ញុំមានបំណងយ៉ាងមុតមាចង់ក្លាយជាអ្នកបួស ក្នុងក្រុមបងស្រីសាឡេស៊ាន។ ក្រោយពីបញ្ចប់ការសិក្សា បងស្រីបានទទួលខ្ញុំ ឲ្យសាកល្បង ខ្ញុំបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអប់រំ រហូតដល់ជំហានចុងក្រោយ (Novice) ។ ក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយមុនថ្វាយពាក្យសុំចូលនេះ បងស្រីដែលទទួលបន្ទុកអប់រំត្រូវពិភាក្សា ធ្វើការសម្រេចចិត្ត ប្រសិនបើបេក្ខជនអាចធ្វើពាក្យសុំចូលប្រណិធានបានឬទេ? ខ្ញុំមានចិត្តរំភើបសប្បាយរីករាយយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលឃើញយុវនារី ដែលបានទទួលការអប់រំ មានជីវិតរស់នៅយ៉ាងល្អ ក្នុងកំឡុងខែតុលា ឆ្នាំមុន សុខភាពរបស់ខ្ញុំបានចុះខ្សោយ។ ដោយសារជំងឺប្រចាំកាយចាស់

ជាធម្មតា ខ្ញុំតែងតែទៅធ្វើការពិនិត្យសុខភាពជាទៀតទាត់ តែដោយបញ្ហា Covid-19 មិនអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំធ្វើបានដូចធម្មតា។ ពេលវេលានេះ ជាពេលវេលាដែលយើងម្នាក់ៗទទឹងរកចាំដោយការអធិដ្ឋានជាច្រើន ខ្ញុំទូលអង្វរព្រះមាតាម៉ារីដោយចិត្តអន្ទះសា ព្រោះខ្ញុំដឹងថាសុខភាពជាឧបសគ្គធំណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំក៏បានឃើញបងស្រីមួយចំនួនមុនខ្ញុំត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញមិនបានធ្វើសុំចូលប្រណិធានដោយសារបញ្ហាសុខភាពដែរ ។ ទោះបីដឹងយ៉ាងនេះក្តី ខ្ញុំហាក់មានភាពនឹងនរយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងចិត្តថាព្រះយេស៊ូដឹងអ្វីល្អបំផុតសម្រាប់ជីវិតខ្ញុំ ហើយព្រះមាតាម៉ារី នឹងមានគ្រប់វិធីទាំងអស់ដើម្បីជួយខ្ញុំប្រសិនបើនេះជាការត្រាស់ហៅសម្រាប់ខ្ញុំពិតមែន ព្រះមាតាម៉ារីមិនបោះបង់ចោលកូនព្រះនាងម្នាក់ណាឡើយជាពិសេសអ្នកដែលអធិដ្ឋានទូលអង្វរទុកចិត្តលើព្រះនាង ។ ក្រោយការរង់ចាំដោយចិត្តអន្ទះសា និងការអធិដ្ឋាន អ្នកម្នាស់ធំបានទទួលខ្ញុំក្នុងក្រុមបុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង ខ្ញុំបានថ្វាយពាក្យសុំចូលលើកដំបូងនៅថ្ងៃទី៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩។

តើនេះមិនមែនជាការអស្ចារ្យឡើយ? ព្រះនាងម៉ារីបានបើកផ្លូវឲ្យខ្ញុំនូវរាល់ឧបសគ្គទាំងអស់ ដោយខ្ញុំមិនបានដឹងថា វាកើតឡើងបានយ៉ាងដូចម្តេច។ ជាមួយលក្ខខណ្ឌសុខភាពបែប នេះ ខ្ញុំជាបងស្រីសាឡេស៊ាន១១ឆ្នាំហើយ។ រយៈពេល១១ឆ្នាំជាបងស្រី ទោះបីមានសុខភាព រាងកាយមិនរឹងមាំ ក៏ខ្ញុំបានចូលរួមយ៉ាងពេញទំហឹងក្នុងបេសកកម្មរបស់បុគ្គលិក ក្នុងចំណោមយុវនារីក្រីក្រ។ ដឹងថារាងកាយមិនអាចទ្រទ្រង់បានទៀត ខ្ញុំបានសុំអនុញ្ញាត បងស្រីប្រធានទៅពិនិត្យសុខភាព និងសំរាកព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋមួយក្នុងក្រុងភ្នំពេញ តែស្ថានភាពមិនបានប្រសើរឡើយ បងស្រីប្រធានបានប្តូរខ្ញុំទៅមន្ទីរពេទ្យឯកជនមួយទៀត មួយអាទិត្យក្រោយស្ថានភាពតែតែប៉ាកកាន់តែខ្លាំងឡើង ឈាមក្រហមរបស់ខ្ញុំស្ថិតក្នុង ស្ថានភាពទាប ដែលជាស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិត។ ដោយឃើញ ការវិវត្តន៍មិនល្អបែប នេះ បងស្រីបានរៀបចំឲ្យខ្ញុំទទួលអក្សញ្ញាលើកលែងទោស និងលាបប្រេងចុងក្រោយ។ ខ្ញុំដឹងថាជីវិតរបស់ ខ្ញុំស្ថិតក្នុងភាពគ្រោះថ្នាក់ តែទទឹមនឹងនេះក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ មានសង្ឃឹម យ៉ាងមុតមាំថាខ្ញុំនឹងរស់ ព្រះនាងម៉ារីនឹងថែរក្សាខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថា មានមនុស្សជាច្រើននាក់ ណាស់ដែលកំពុងអធិដ្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហេតុការណ៍នេះកើតឡើងក្នុងកំឡុងនេត្យទិវាទៅព្រះ នាងម៉ារីតែដំណាក់កាល។ នៅថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា បងស្រីប្រធានបានប្រាប់ខ្ញុំថាមានឱកាស សម្រាប់ខ្ញុំទៅព្យាបាលនៅប្រទេសថៃ។ បងស្រីថៃព្យាយាមរៀបចំឯកសារ ដែលចាំបាច់ ទាំងអស់ក្នុងការធ្វើដំណើរ។ ប៉ាម៉ាក់ និងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំបានមកសួរសុខទុក្ខខ្ញុំ ប៉ាម៉ាក់ជូន ដំណើរខ្ញុំនៅព្រឹក ថ្ងៃទី២ ពេលចាកចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។ មុនគេរៀបចំដាក់ខ្ញុំក្នុងឡាន ម៉ាក់ របស់ខ្ញុំឲ្យផ្គុំខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំថា “អធិដ្ឋាន ព្រះនាងម៉ារីនឹងថែរក្សាកូន”។ ខ្ញុំកាន់ផ្កានោះក្នុង ដៃចាកចេញទៅដោយក្នុងចិត្តដឹងច្បាស់ព្រះមាតាម៉ារីកំពុងធ្វើដំណើរជាមួយខ្ញុំ។ ទៅដល់ព្រំដែន ដោយបែក បងស្រីដែលកំដរខ្ញុំ មិនអាចធ្វើដំណើរចូលប្រទេសថៃ ជាមួយខ្ញុំទេ ដោយបញ្ហាដែលយើងមិនបានដឹងទុកជាមុន។ ខ្ញុំធ្វើដំណើរទៅជាមួយនឹងវេជ្ជបណ្ឌិតនិង គិលានុបដ្ឋាយិកា ដែលរងចាំទទួលខ្ញុំនៅព្រំដែនតែម្នាក់ឯង។ ខ្ញុំគ្មានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីនិយាយដដែលៗទេ នៅក្នុងចិត្តមានតែពាក្យអធិដ្ឋានមួយគត់ សូមព្រះមាតាម៉ារីជួយ ឲ្យខ្ញុំឲ្យជួបតែមនុស្សសប្បុរស ព្រោះពេល វេលានេះខ្ញុំមិនអាចជួយ ឬមើលថែខ្លួនឯងបាន ទេ។

ដល់មន្ទីរពេទ្យប្រទេសថៃ មានវេជ្ជបណ្ឌិត និងគិលានុបដ្ឋាយិការងចាំ ទទួលខ្ញុំ។ ២ថ្ងៃក្រោយមកខ្ញុំបានទទួលឈាមដែលត្រឹមត្រូវដោយមាន ការជួយអន្តរាគមន៍ពីមិត្តភក្តិជនជាតិសិង្ហបុរីជាអ្នកឯកទេសខាងឈាម ។ ចាប់ពីថ្ងៃនៅមកសុខភាពរបស់ខ្ញុំបានរីកចម្រើនល្អប្រសើរពីមួយថ្ងៃ ទៅ មួយថ្ងៃ។ នៅថ្ងៃទី៨ ខែធ្នូ សុខភាពរបស់ខ្ញុំបានរឹងមាំយ៉ាងច្រើន ខ្ញុំក្រោក រួច មានកម្លាំងដើរបានច្រើនជាងមុន នៅថ្ងៃនោះខ្ញុំបានចូលរួមអភិបូជា online អរព្រះគុណព្រះយេស៊ូ និងព្រះនាងម៉ារី ពីសេចក្តីមេត្តាករុណានិង ការអស្ចារ្យ ដែលព្រះអង្គ បានបង្ហាញចំពោះខ្ញុំ។ មានសេចក្តីតូចជាច្រើន ទៀតដែលព្រះនាងម៉ារីបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិនអាចរៀបរាប់អស់ក្នុង អត្ថបទដ៏ខ្លីនេះបានទេ។

រំលឹករឿងនេះឡើងវិញគឺមានតែសេចក្តីកតញ្ញ ដែលហូរពាសពេញចិត្ត សេចក្តីកតញ្ញចំពោះការថែរក្សាការពារ របស់ព្រះនាងម៉ារី សេចក្តីកតញ្ញ ចំពោះអ្នកម្តាយធំ និងបងស្រីទាំងអស់សេចក្តីកតញ្ញចំពោះសប្បុរសជន ទាំងអស់ ដែលបានជួយជ្រោមជ្រែងសព្វគ្រប់ បែបយ៉ាង សេចក្តីកតញ្ញ ចំពោះពាក្យអធិដ្ឋានរបស់លោកឪពុក បងស្រី មិត្តភក្តិ អ្នកគ្រូ និងស្និទ្ធ និងប៉ាម៉ាក់ក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ។ ព្រះមាតាម៉ារីមិនដែលបោះបង់អ្នកណា ដែលទទួលអង្វរកព្រះនាងឡើយ។ ដុន បូស្កូបានប្រាប់កូនរបស់លោក ថា “ទុកចិត្តលើព្រះនាង ម៉ារីអ្នកនឹងឃើញការអស្ចារ្យ។ ការអស្ចារ្យកើត មានជារឿងរាល់ថ្ងៃក្នុងជីវិតរបស់យើង អ្វីដែលយើងត្រូវការ គឺចក្ខុក្នុង ការមើលរកក្នុងពន្លឺនៃជំនឿ។ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់ការចែករំលែកនេះ ជាមួយ បទចម្រៀងមួយទៅព្រះនាងម៉ារី ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាតាមរយៈការចែក រំលែក និងតាមរយៈ បទចម្រៀងនេះនឹងនាំឲ្យអ្នកស្រឡាញ់ និងទុកចិត្ត លើព្រះមាតាម៉ារីកាន់តែច្រើនឡើង។

ដំណើរបេសកកម្ម របស់បងស្រីកាម៉ែល នៃព្រះបេះដូងព្រះយេស៊ូ

នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៦ អធិការរបស់ បងស្រីកាម៉ែលនៅក្នុងទីក្រុង វ៉ាដាឡាហារ៉ា ប្រទេស មីកស៊ីក ទ្វីបអាមេរិកខាងជើង បានបញ្ជូន បងស្រីពីរនាក់ ដើម្បីជួយសម្រួល ដល់ការងាររបស់ លោកឪពុក លី សំណាង នៅជុនបូស្កូកែបប្រទេស កម្ពុជា។ លោកឪពុក លី សំណាង ឈ្មោះហៅនៅប្រទេសកម្ពុជា ឈ្មោះ ជាតាសាអេស្ប៉ាញ របស់គាត់ គឺ អាល់ប៊ែរ្យុងដាស់ បានបង្កើតសាលា បច្ចេកទេសជុនបូស្កូ និងមូលនិធិ កុមារ នៅខេត្តកែបក្នុងឆ្នាំ២០១១។

បច្ចុប្បន្ននេះសាលាដែលមាន ឈ្មោះថា ជុនបូស្កូ ហាត់ត្រាណូ ដែលមានសិស្ស៣០០នាក់។ គឺជា សាលាសម្រាប់សិស្សប្រុសនិសិស្ស ស្រី ។ លោកឪពុក លី សំណាង ត្រូវការបងស្រីមួយចំនួនដើម្បីជួយ យកចិត្តទុកដាក់ ដល់ក្មេងស្រី និងស្រ្តីវ័យក្មេង ដែលស្នាក់នៅជុន បូស្កូកែប ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៤ លោកឪពុកលី សំណាង បានធ្វើ ទស្សនៈកិច្ចប្រទេសរបស់គាត់ គឺ ប្រទេសកូឡុំប៊ី អាមេរិកខាងត្បូង ហើយគាត់បានស្គាល់ ក្រុមបងស្រី កាម៉ែល ដែលធ្វើការនៅសាលាជុន បូស្កូនៅបូហ្គតា រដ្ឋធានីនៃប្រទេស កូឡុំប៊ី។ គាត់គឺជាបងស្រីដូច្នេះរ៉េស រ៉ាមីរ៉េស ជនជាតិមីកស៊ីក។ លោក ឪពុក លី សំណាង បានពន្យល់ បងស្រីថា គាត់កំពុងស្វែងរកបងស្រី មួយចំនួនដើម្បីជួយពួកគេនៅខេត្ត កែប ប្រទេសកម្ពុជា។ បងស្រី ដូច្នេះ រ៉េស រ៉ាមីរ៉េស បានស្នើសុំឱ្យគាត់ សរសេរទៅថ្នាក់លើរបស់គាត់ នៅ វ៉ាដាឡាហារ៉ា។

នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៥ពេលអធិការរបស់ បងស្រីកាម៉ែលនេះគឺអ្នកម្តាយ ម៉ារៀ អេឡេណា បាចេ កូ បានធ្វើទស្សនៈ កិច្ច នៅទីក្រុងដាវ៉ា ប្រទេសហ្វីលីពីន ដែលជាកន្លែង ដែលពួកគេមានផ្ទះ សម្រាប់កុមារ និង ប្រជាជនក្រីក្រ។

អ្នកម្តាយបានដាក់កាលវិភាគរបស់គាត់ ក្នុងការ ធ្វើដំណើរមកប្រទេសកម្ពុជាដើម្បីមកស្គាល់ជុនបូស្កូ កែប។ អ្នកម្តាយ បានមកជាមួយបងស្រី ហ្វីអាស៊ីតាណាវែល ដែលធ្លាប់បានធ្វើការនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន។ នៅថ្ងៃទី១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ បងស្រីបស់កាម៉ែលពីរនាក់ដំបូងបានមកដល់ ប្រទេសកម្ពុជាតបងស្រី ហ្វីអាស៊ីតា ណាវែល (មីកស៊ីក) និងបងស្រី មីឡាក្រុស រ៉ាមីរ៉េស ជនជាតិប៉េរូ ទ្វីបអាមេរិកខាងត្បូង។ ពួកគាត់ត្រូវបាន ស្វាគមន៍ដោយ លោកឪពុក យូដីន សាល់សូ ដែលបាននាំពួកគាត់ទៅ ជុនបូស្កូក្រុងព្រះសីហនុអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ។ បងស្រីទាំងពីរនាក់ បាន បំពេញបេសកកម្មរបស់ពួកគេក្នុងការមើលថែកុមារ និងនិស្សិតស្រីជុនបូស្កូកែប។ បងស្រី មីឡាក្រុស រ៉ាមីរ៉េស នៅទីនេះ គេហៅថា បងស្រីមីលី បានគ្រប់គ្រងសាលាមត្តេយ្យបងស្រី ហ្វីអាស៊ីតា ណាវែល ជាតិលានុបដ្ឋាយិកា និងជាងកាត់ដេរម្នាក់បានជួយក្នុងការមើលថែសិស្សនិស្សិតនិងកុមារី ។ បងស្រី កាម៉ែល ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយ អ្នកម្តាយ លូអ៊ីស៊ីតា ឈ្មោះពេញរបស់អ្នកម្តាយគឺ ម៉ារៀ លូអ៊ីសា ហូសេហ្វា ដេឡា ប៉េប្រ៉ាណារ៉ូ កើត នៅថ្ងៃទី ២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៨៦៦ ជនជាតិមីកស៊ីក ភូមិអាតូតូនីល កូ អែល អាល់តូ រដ្ឋហាលីសកូ ប្រទេស មីកស៊ីក។

អ្នកម្តាយ លូអ៊ីស៊ីតា អ្នកបង្កើតបងស្រីកាម៉ែល

បងស្រីកាម៉ែល លោកគ្រូអ្នកគ្រូ និងលោកឪពុក លី សំណាង

ក្រុមក្មេងយុវជនជនបូស្គូកែប

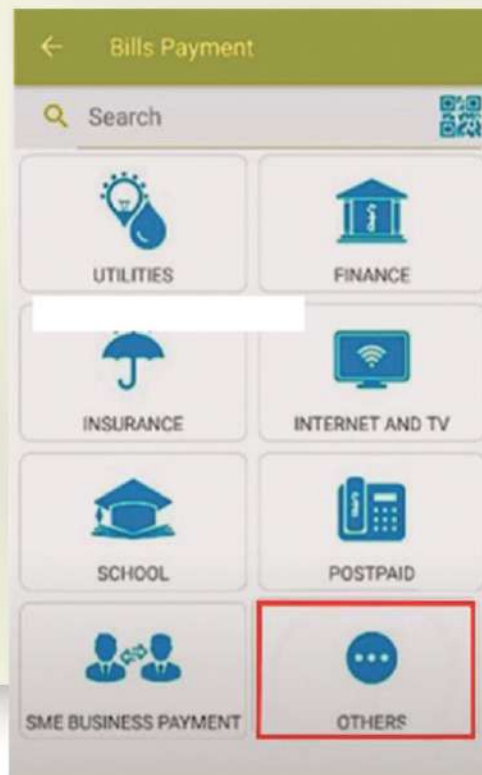
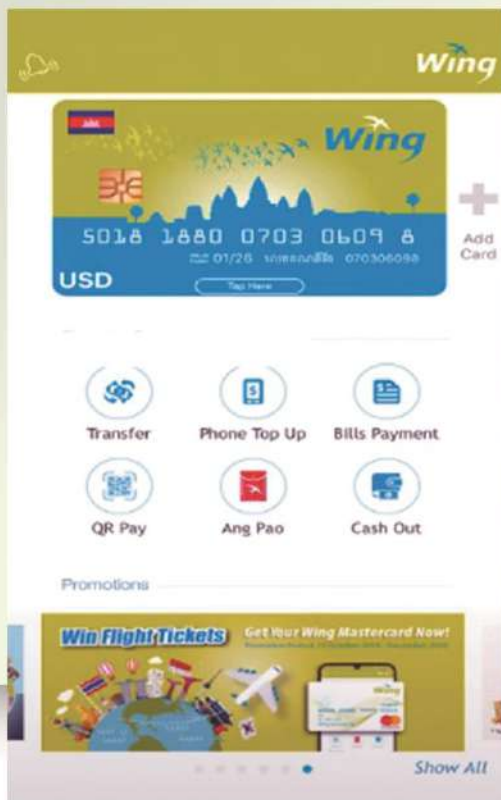
អ្នកម្តាយ ជាកូនស្រីរបស់គ្រួសារអ្នកមានម្នាក់តែនាងបានក្លាយជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូ សំរាប់អ្នកគ្រីក្រ ។ អ្នកម្តាយបានរៀបការជាមួយលោកគ្រូពេទ្យ ប៉ាសកូអាល់ហ្វហាស់ នៅក្នុងឆ្នាំ៨៨២ ហើយពួកគេបានបើកមន្ទីរពេទ្យមួយកន្លែងនៅទីនោះ ក្នុងដែលសេចក្តីសប្បុរស គឺជាបេសកកម្មដ៏បូររបស់ពួកគេចំពោះមនុស្ស ដែលត្រូវការ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ចង់នាំអ្នកម្តាយលូអ៊ីស៊ីតា នៅក្នុងជីវិតខុសៗគ្នា ហើយគាត់បានក្លាយជាស្រ្តីមេម៉ាយនៅឆ្នាំ១៨៩១។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ ចង់នាំអ្នកម្តាយលូអ៊ីស៊ីតា នៅក្នុងជីវិតខុសៗគ្នា ហើយគាត់បានក្លាយជាស្រ្តីមេម៉ាយនៅឆ្នាំ១៨៩១។ បានបើកចំហរឧត្តមគតិនៃបេសកកម្មរបស់នាង ជួយដល់ជនគ្រីក្រ ជាពិសេសការយកចិត្តទុកដាក់សុខភាពនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យរបស់នាង និង ជាស្រ្តីដែលកាន់សាសនា និងជាស្រ្តីអ្នកបូស។ គាត់បានចូលបម្រើការងារនៅក្រុមបងស្រីកាម៉ែល ក្នុងឆ្នាំ១៩០៤ នៅ អាហាសដូនដី ហើយក្លាយជាដូនដី តាំងសមាជិក ស្ថិតនៅក្នុងការអធិដ្ឋានគ្រប់ពេល។ ប៉ុន្តែនាងមិនអាចបំភ្លេចសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាជនគ្រីក្ររបស់គាត់នៅឯមន្ទីរពេទ្យ ហើយបានចាកចេញពីសន្និបាតយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

បងស្រីកាម៉ែល នៃព្រះបេះដូង ព្រះយេស៊ូ ប្រទេសម៉ិកស៊ិក នៅដុនបូស្គូខេត្តកែប

ក្រោយត្រឡប់មកទីក្រុង និងមន្ទីរពេទ្យរបស់នាងវិញ អាតូតូនីលកូ លោកអតិបាល បានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់បន្តធ្វើជា បងស្រី កាម៉ែល តែនៅក្នុងការងារសកម្មសម្រាប់ជនគ្រីក្រ។ ស្រ្តីវ័យក្មេងផ្សេងទៀត បានចូលរួមជាមួយនាងក្នុងនាមជាបង ស្រី ហើយពួកគេត្រូវបានគេតែងតាំងជាសហគមន៍សាសនាថ្មី នៅថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩០៥។ អ្នកម្តាយ លូអ៊ីស៊ីតា និងបងស្រីរបស់នាង នឹងទទួលរងនូវការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង ក្នុងអំឡុងពេល សង្គ្រាមស៊ីវិល ម៉ិកស៊ិក ហើយនាង និងបងស្រីរបស់នាង មួយចំនួនបានជ្រកកោននៅ រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា សហរដ្ឋអាមេរិក នៅថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩២៧ ។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក អ្នកម្តាយ បានបង្កើតក្រុមជំនុំទី២។ នៅឆ្នាំ១៩២៩ អ្នកម្តាយ បានត្រឡប់ទៅប្រទេសម៉ិកស៊ិកវិញជាកន្លែង ដែលនាងបានបន្តធ្វើការ ដើម្បីប្រជាជនគ្រីក្រ ហើយបានស្លាប់ នៅថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ៩៣៧ ។ នៅថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ សម្តេចប៉ាបយ៉ូហានប៉ូលទី បានប្រកាសថា អ្នកម្តាយ លូអ៊ីស៊ីតា ជាទីគួរគោរព នៅក្នុងដំណើររបស់នាងទៅជា សន្តិ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៩ ចៅអធិការរបស់ បងស្រី កាម៉ែល នៅក្នុងទីក្រុង វ៉ាដាឡាហារ៉ា បានបញ្ជូនបងស្រីទី៣ ទៅដុនបូស្គូកែបគឺ បងស្រី ម៉ារ៉ា ហ្វូទី អេរីអែសដែលជាអ្នកជំនាញគណនេយ្យ ។ បងស្រីទាំងបី ត្រូវបានស្វាគមន៍ជាផ្លូវការ មកព្រះវិហារកាតូលិកកម្ពុជាដោយលោកអតិបាល អូលីវ័យ ដ្រីត អ៊ីស្ទីវ៉ែ នៅថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៩ ជាថ្ងៃបើកសម្ភោធន៍ ដុនបូស្គូកែប និងបើកបេសកកម្មកាតូលិកនៅកម្ពុជា។

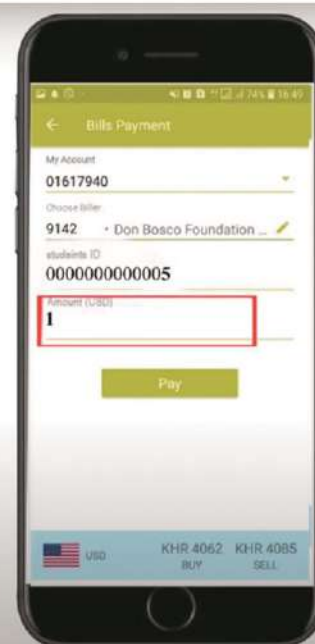
វិធីបរិច្ចាគ តាមរយៈគណនេយ្យ វីង មកកាន់ដុនបូស្កូកម្ពុជា

1. ជាដំបូងចូលទៅគណនី Wing របស់អ្នក
បន្ទាប់មកស្វែងរកពាក្យថា **bill payment**

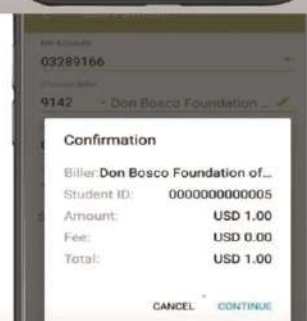
2. ចូលទៅកាន់ OTHERS បន្ទាប់មកជ្រើសរើស
Don Bosco Foundation of Cambodia(USD)

- 3. បំពេញលេខ code “0” ចំនួន 12 ខ្ទង់រួមទាំងលេខសាខា**
រួចជ្រើសរើស ដុនបូស្កូ ណាមួយដែលអ្នកចង់ផ្ញើ
- សម្រាប់ Don Bosco Phnom Penh សូមវាយលេខ “1”
 - សម្រាប់ Don Bosco Sihanoukville សូមវាយលេខ “2”
 - សម្រាប់ Don Bosco Battambang សូមវាយលេខ “3”
 - សម្រាប់ Don Bosco Poipet សូមវាយលេខ “4”
 - សម្រាប់ Don Bosco Kep សូមវាយលេខ “5”
- បន្ទាប់មកចំនួនលុយ ដែលអ្នកចង់បរិច្ចាគ**

ចុចលើពាក្យ Pay

បន្ទាប់មកយកពាក្យ Confirm ជាការស្រេច

វិធីបរិច្ចាគ មកកាន់ មូលនិធិជូនបុគ្គលកម្ពុជា តាមរយៈ ABA

សូមអរគុណសម្រាប់ទឹកចិត្តដ៏សប្បុរស
របស់លោកអ្នក

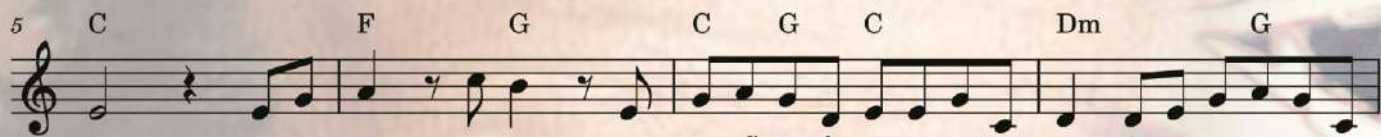

អរគុណ ដុនបូស្កូ

សរសេរដោយ: ត្រីត ប៊ុនហ៊ុន

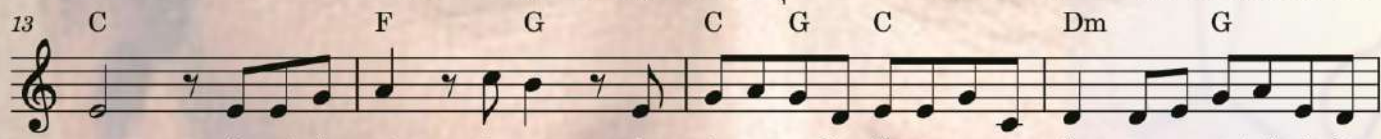
មើល ថ្ងៃ ស មុន - រ លើក នឹក រឿង អ តិច - ខ្សែ ជី វិត - កំ វិត ឱ ជួប ភាព

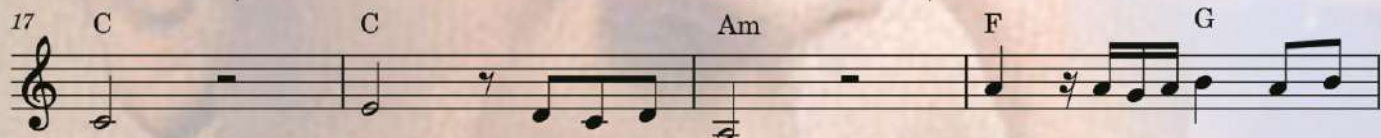
ក្រ ខំ ត្រ ជន ត ស្វី ផ្តាច់ ប្អូន ដើ ម្បី វិ ជ្វា ទោះ ខ្សត់ ទ្រ ព្យា ខិត ខំ ពុះ ពារ ចង់ សិ

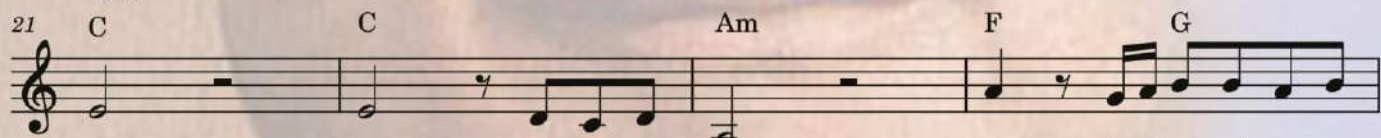
ក្បា ជា សំ ណាង ល្អ បាន ចូល រៀន សា លា ល្អ ដុន បូ ស្កូ ជួយ សិស្ស ត្រី ក្រ ទាំង
អើយ អ្នក ជា ដង្ហើម នៃ ជីវិត ខ្ញុំ ហើយក៏ ជា អ្នក មាន គុណសិស្ស ទាំង

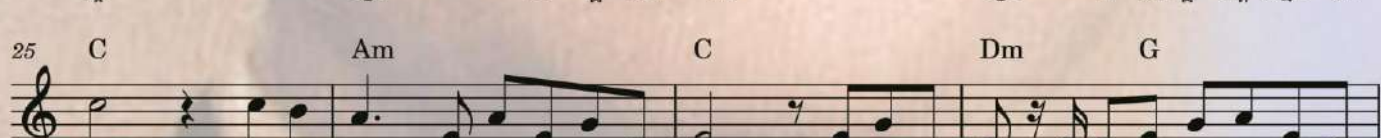
ឡាយ ខ្ញុំ ត្រូវ ខំ រៀន ឱ ចេះ មិន ឱ អ្នក ខក ចិត្ត ឡើយ ដុន បូ ស្កូ អើយ សូម អ្នក ផ្តល់ កំ លាំងចិត្ត
ឡាយ ខ្ញុំ តំ ណាង ឱ សិស្ស ទាំង អស់ ទូ ទាំងសា លា ខ្ញុំ ចង់ប្រាប់ ថា យើង គ្រប់គ្នា អរ គុណ អ្នក

ផង ៗ ខ្ញុំ សូម ប្តូរ ថ្នាំ ខ្ញុំ ត្រូវ ខំ សិ ក្សា ឱ បាន ណាស់ ៗ

ល្អ រៀន ដើ ម្បី អនា គត រៀន ក៏ ដើ ម្បី កេរ្តិ៍ ឈ្មោះ សា

លា ចង់ ប្រាប់ ថា ហា អា ខ្ញុំ រីក រាយ ក្រៃ ព្រោះ តែ មាន ថ្ងៃ បាន ដុន បូ ស្កូ ជួយ ខ្ញុំ គ្រប់

ក្រា ដុន បូ ស្កូ

ew Year

សូមព្រះនាងម៉ារី
ជួយអង្វរ
ព្រះម្ចាស់ ឲ្យយើង
ខំផង !

“នី ដូមីនីកា” ម៉ាស្សាវេឡៈ នាំម្នាក់ដែលឆ្ពោះទៅមុខ ដោយក្តីសង្ឃឹម

ម៉ារី ដូមីនីកា ម៉ាស្សាវេឡៈ នាំម្នាក់
ដែលឆ្ពោះទៅមុខដោយក្តីសង្ឃឹម សេចក្តី
អញ្ជើញរបស់លោកឪពុក អែនហាល អធិបេ
ដើម្បីរិះគិត និងពិចារណាឱ្យកាន់តែស៊ី
ជម្រៅទៅលើសារលិខិត (Strenna) ៖ ឆ្ពោះ
ទៅរកសេចក្តីសង្ឃឹមនាំយើងឱ្យក្រឡេកទៅ
មើលមនុស្សម្នាក់គឺ ម៉ារី ដូមីនីកា ម៉ាស្សាវេឡៈ
ដែលជាសាវ័យរូបរបស់នៅ បង្ហាញ
លក្ខណៈជីវិតដោយសេចក្តីសង្ឃឹម។

បើសម្លឹងមើលជីវិតរបស់នាង គេអាចអះ
អាងបានថា ម៉ារី ម៉ាស្សាវេឡៈ ជាសាវ័យកំរស់
នៅក្នុងគ្រួសារមួយ ដែលទទួលការអប់រំឱ្យ
មានការជឿទុកចិត្តទាំងស្រុងលើព្រះជាម្ចាស់។
ក្នុងគ្រួសាររបស់នាងផ្ទាល់ ដែលនាងបានរៀន
ពីអត្ថន័យនៃការមានទំនុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់
ដែលមើលថែរក្សានាងតាំងពីកុមារភាព។ ជំនឿ
ជីវិតមាំដែលបានបណ្តុះបណ្តាលដោយគ្រួសារ
របស់នាង នាំនាងឲ្យក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ដែល
មានការទុកចិត្ត និងសេចក្តីសង្ឃឹមទាំងស្រុង
លើព្រះជាម្ចាស់។

សេចក្តីសង្ឃឹមដ៏មុតមាំរបស់ម៉ារី ម៉ាស្សាវេឡៈនៅក្នុងជីវិត ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់តាមរយៈបទពិសោធន៍ដែលបានជិតជាប់
យ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងជីវិតរបស់នាង៖ ជំងឺគ្រុនពោះវៀន និងការចាត់ឲ្យទៅ (the mandate) “ខ្ញុំប្រគល់ពួកគេឲ្យអ្នក”។ នាងរស់នៅគ្រាមា
នជំងឺ និងការព្យាបាលតាមតក្កវិទ្យាជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយជាកន្លែងដែលឆន្ទៈក្នុងការបម្រើព្រះជាម្ចាស់
និងអ្នកដទៃ យកឈ្នះលើភាពភ័យខ្លាច និងភាពមិនទៀងទាត់៖ “អំឡុងពេលដែលនាងទើបតែងើបពីឈ” នាងមិន
បានឃុំខ្លួនសម្លឹងទុក្ខតែម្នាក់ឯង ដែលអាចជាហានិភ័យនោះទេ ប៉ុន្តែនាងបានឆ្លើយតបតាមមួយរា ដោយបែរទៅស្វែងរកអ្វី
ដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យពីនាង។ ដូច្នេះនៅក្នុងចក្ខុវិស័យដ៏អាថ៌កំបាំងមួយនៅបលហូអាល់តូ (Borgoalto) និងសម្តែង
ដែលថា (the mandate) “ខ្ញុំប្រគល់ពួកគេឲ្យអ្នក” ធ្វើឲ្យនាងមានអារម្មណ៍ថា ព្រះជាម្ចាស់ជម្រុញចិត្តឲ្យនាងធ្វើអ្វីមួយដែលអស្ចារ្យ
(great) គឺប្រគល់ជីវិតរបស់នាងសម្រាប់អប់រំក្មេងស្រីៗ។ ដំណាក់កាលនីមួយៗទាំងនេះ មិនមែនគ្មានការលំបាកនោះទេ តែវាជំនាន់
ឲ្យរឹតតែខិតខំប្រឹងប្រែង ដោយមានការចូលរួមពីអ្នកផ្សេងទៀតនៅក្នុងគម្រោងរបស់នាង ព្រមទាំងក្លាហានហ៊ានធ្វើការសម្រេចផ្សេង
ៗដែលធ្វើឲ្យគ្រួសារដ៏ធំនេះមានការរីកចម្រើន។

សេក្តីសង្ឃឹមដ៏មុតមាំរបស់ម៉ារី ម៉ាស្សាឡេ នៅក្នុងជីវិត ត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ តាមរយៈបទពិសោធន៍ជីវិត ដែលបានដឹក ជាប់យ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងជីវិតរបស់នាង៖ ជំងឺ ត្រូវការព្យាបាលនិងការចាត់តាំង (the man-
date) “ខ្ញុំប្រគល់ពួកគេឲ្យអ្នក”។ នាងរស់ នៅត្រាមានជំងឺ និងការព្យាបាលតាមតក្កនៃ ជំងឺ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយជាកន្លែងដែលឆន្ទៈក្នុងការបម្រើព្រះ ជាម្ចាស់និងអ្នកដទៃយកឈ្នះលើភាពភ័យ ខ្លាច និងភាពមិនទៀងទាត់៖ “អំឡុងពេល ដែលនាងទើបតែងើបពីឈើ នាងមិនបានឃុំ ខ្លួនសម្លឹងទុក្ខតែម្នាក់ឯង ដែលអាចជាហា និយភ័យនោះទេ ប៉ុន្តែនាងបានឆ្លើយតបត ជាមួយវា ដោយបែរទៅស្វែងរកអ្វីដែល ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យពីនាង។

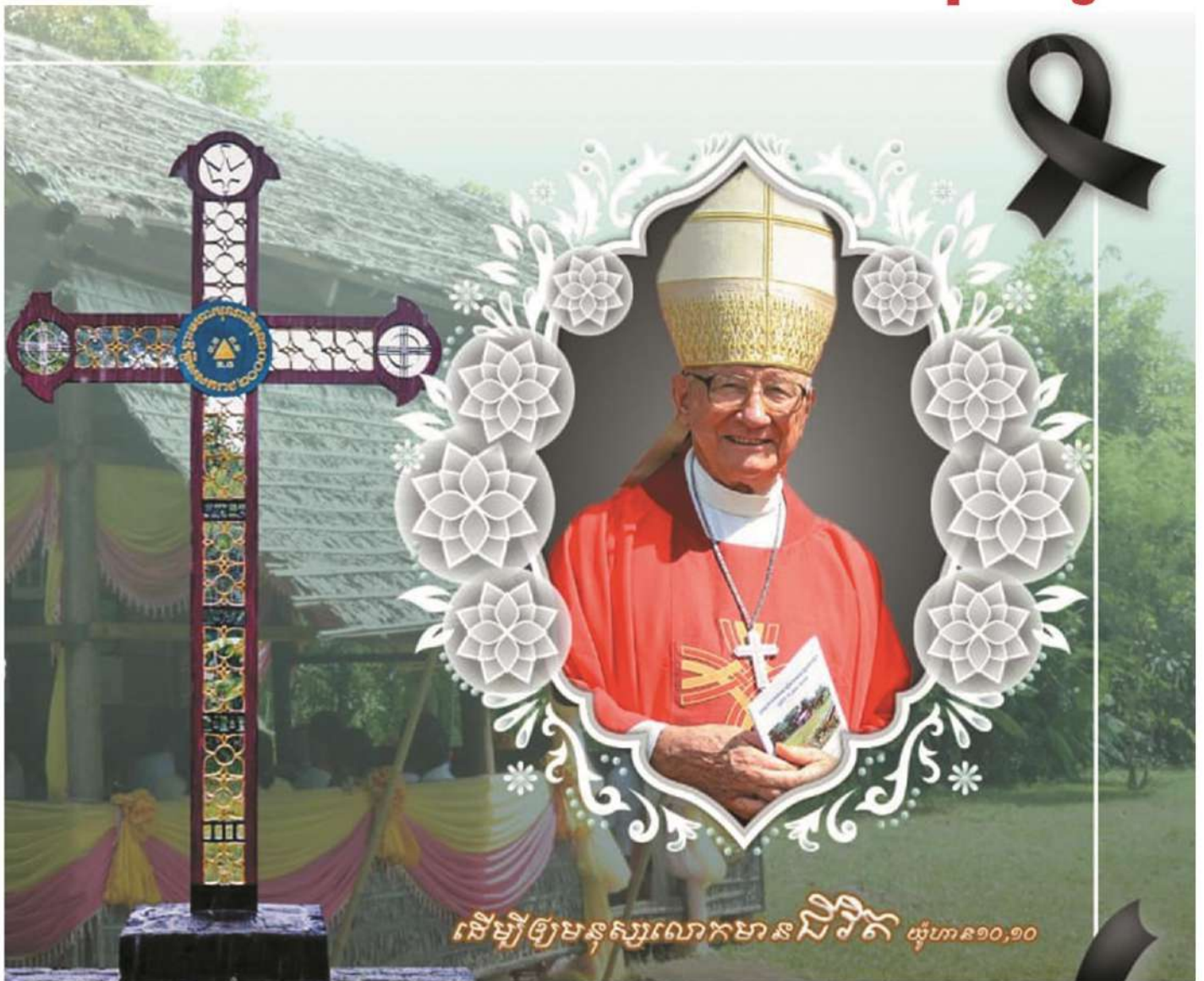

ដូច្នេះនៅក្នុងចក្ខុវិស័យដ៏អាថ៌កំបាំង មួយនៅបលហូអាល់តូ (Borgoalto) និង សម្លេងដែលថា (the mandate) “ខ្ញុំប្រគល់ ពួកគេឲ្យអ្នក” ធ្វើឲ្យនាងមានអារម្មណ៍ថា ព្រះជាម្ចាស់ ជម្រុញចិត្តឲ្យនាងធ្វើអ្វីមួយ ដែលអស្ចារ្យ (great) គឺប្រគល់ជីវិតរបស់ នាងសម្រាប់អប់រំក្មេងស្រីៗ។ ដំណាក់កាល នីមួយៗទាំងនេះ មិនមែនគ្មានការលំបាក នោះទេ តែវាគឺជាឲ្យតែខិតខំប្រឹងប្រែង ដោយមានការចូលរួមពីអ្នកផ្សេងទៀតនៅ ក្នុងគម្រោងរបស់នាង ព្រមទាំងក្លាហាន ហ៊ានធ្វើការសម្រេចផ្សេងៗដែលធ្វើឲ្យគ្រួសារ ដ៏ធំនេះមានការរីកចម្រើន។

“កត្តា” ទាំងអស់នេះហើយ ដែលបានជម្រុញឆន្ទៈរបស់ ម៉ារី ម៉ាស្សាឡេ ឱ្យខិតខំប្រឹងប្រែងឥតឈប់ឈរជម្រុញឲ្យមានកម្លាំង ដើម្បីរស់នៅ បើទោះបីជាត្រូវធ្វើការលះបង់ដ៏ធំធេង ដើម្បីដឹងពីផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់នាង។ ពិតណាស់ ជីវិតរបស់នាង គឺជាគំរូជីវិតដ៏អស្ចារ្យនៃក្តីសង្ឃឹមនេះ។ ជាមួយនឹងអ្នកនិពន្ធនុកតម្កើង យើងអាចនិយាយបានថា៖ “ឱ! ព្រះជាម្ចាស់អើយ តាំងពី ក្មេងមកព្រះអង្គជាទីសង្ឃឹមរបស់ទូលបង្គំ”។ សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់ ជាអ្វីដែលរក្សានូវស្មារតីនិងនរណានិច្ចរបស់នាង និងការ អធិដ្ឋាន ភាពឈ្លាសវៃរបស់នាង និងឧស្សាហ៍ព្យាយាមក្នុងកិច្ចការ ភាពខ្លះខ្លាំង និងសេចក្តីអំណរដ៏ជ្រះថ្លា។ សូមឱ្យគំរូរបស់គាត់ សម្រាប់យើងទាំងអស់ ជាការលើកទឹកចិត្តមួយដែលជម្រុញយើងឲ្យដើរទៅមុខដោយក្តីសង្ឃឹម ជាពិសេសនៅក្នុងពេលដែលមាន ជំងឺរាតត្បាតនេះ។

ដំណឹងមរណភាពរបស់ អភិបាល អ៊ីវ រ៉ាមូស

អភិបាល អ៊ីវ រ៉ាមូស ជាអតីតអភិបាលរបស់ព្រះសហគមន៍កាតូលិក ភូមិភាគភ្នំពេញ។ លោកអភិបាល អ៊ីវ រ៉ាមូស បានទទួលមរណភាពនៅ ថ្ងៃសុក្រ ទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២១ វេលាម៉ោង ១១ : ៣០នាទីព្រឹក ម៉ោង នៅប្រទេសបារាំង និង ១៧ : ៣០នាទីរសៀល ម៉ោងនៅប្រទេសកម្ពុជា ។ សេចក្តីរាយការណ៍ពីការិយាល័យរបស់ អភិបាល អូលីវីយ៉េ ពីភ្នំពេញ។ លោកបានស្លាប់ដោយសារតែជំងឺកូវីត នៅប្រទេសបារាំង។

លោកអភិបាល វ៉ាម៉ូល ដែលជាសមាជិកនៃសមាគមន៍បេសកកម្មបរទេសប៉ារីស លោកបានកើតនៅ ថ្ងៃទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩២៨ ។

លោកអភិបាល វ៉ាម៉ូស បានតែងតាំងជាបូជាចារ្យនៅថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៥៣ សម្រាប់បេសកកម្ម បរទេសនៃទីក្រុងប៉ារីស និងបានបញ្ជូនទៅបេសកកម្មនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្នុងអាយុ៣៥ឆ្នាំ ធ្វើ ឱ្យគាត់ក្លាយជាអភិបាល ដែលក្មេងជាងគេនៅលើពិភពលោកនាពេលនោះ។ គាត់បានចូលរួមវគ្គ បណ្តុះបណ្តាលនៃក្រុមប្រឹក្សាហូលី លើកទី២ ដែលក្នុងនោះគាត់ជាអ្នកចូលរួមវ័យក្មេងជាងគេ។

—— លោកអភិបាល អ៊ីវ វ៉ាម៉ូស ជាមួយនឹង សម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ ——

នៅឆ្នាំ១៩៧៥ លោកត្រូវបានខ្មែរក្រហមបណ្តេញចេញពីប្រទេសកម្ពុជាភ្លាមៗ ហើយគាត់ត្រូវ បានអនុញ្ញាតឱ្យវិលត្រឡប់មកប្រទេសកម្ពុជាវិញ នៅថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩២ បន្ទាប់ពីមាន ទស្សនកិច្ចជាមួយសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុ និងត្រូវបានតំឡើងជាលើកទី២ ក្នុងនាមជាសាវ័ក វិមានភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩២ ដោយសម្តេចប៉ាបសន្តប៉ូលទី២ ។

លោកក៏បានលាលែងពីតំណែងជា អភិបាល ទីក្រុងភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី១៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០១ ហើយត្រូវបានស្នងរាជ្យបន្តដោយអតីតអភិបាល Emile Destombes ដែលជាសហសវ័ករបស់ គាត់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៧ ហើយគាត់ក៏ជាដៃគូនៃបេសកកម្មចាប់តាំងពីច្រើនទសវត្សរ៍មុន។

បងប្រុស យូស្អា ទទួលការតែងតាំងជា ឧបដ្ឋាក

ពិធីតែងតាំង ឌីកុនថ្មី (ឧបដ្ឋាក ជាអ្នកបម្រើព្រះ) របស់បងប្រុស យូស្អា បានចាប់ផ្តើមនៅម៉ោង ១០:០០ ព្រឹក នៅថ្ងៃសៅរ៍ទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១។ កន្លែង ព្រះវិហារ សន្តយ៉ូហាន ទីក្រុងអូកា ប្រទេសនីហ្សេរីយ៉ា មានការ ផ្សព្វផ្សាយ តាមអ៊ិនធឺណែត ទំព័រហ្វេសប៊ុក របស់ក្រសួង យុវជនសាឡេស៊ានប្រចាំតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក ដែលជា ផ្នែកមួយនៃព្រះសហគមន៍កាតូលិក។ សម្រាប់ការតែងតាំងរបស់ បងប្រុស យូស្អា ពីឡាតូ សាឡេស៊ានដុនបូស្កូ ដោយលោកអភិបាល យូណាស បេនសូន អូកុយអភិបាលជំនួយ ភូមិតាគ អូកា ប្រទេសនីហ្សេរីយ៉ា ទ្វីបអាហ្វ្រិក។

ប្រសាសន៍របស់ បងប្រុស

ខ្ញុំពិតជាភរិយាខ្លាំងណាស់ដែល ព្រះកំពុងហៅខ្ញុំឱ្យទៅធ្វើការនៅក្នុង ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ទ្រង់។ ហើយការក្លាយជា ឌីកុន (ឧបដ្ឋាក) គឺពិតជារឿងនៃសេចក្តីអំណរសម្រាប់ ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះជាពិសេស វាគឺជា ដំណាក់កាលមួយ ដែលសម្រាប់ខ្ញុំ ធ្វើជាគំរូ និងបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវអ្វី ដែលព្រះយេស៊ូ បានយាងមកធ្វើ សម្រាប់យើង។

បងប្រុស ជាមួយក្រុមក្មេង យុវជន ដុនបូស្កូកែប

ទ្រង់យាងមក មិនមែនត្រូវបានគេបម្រើ ទេប៉ុន្តែ គឺដើម្បីបម្រើ និងថ្វាយជីវិតរបស់ទ្រង់ សម្រាប់យើងអស់គ្នា។ ដូច្នេះការក្លាយជា ឌីកុន (ឧបដ្ឋាក) មានន័យថា ខ្ញុំនឹងផ្តល់នូវជីវិត ក្នុងការបម្រើអ្នកដទៃ ជាពិសេសយុវជនកម្ពុជា ដែលជាអ្នកក្រីក្រ ក្នុងរបៀបដែលធ្វើតាមផ្លូវសន្តិ យុំហានបូស្កូ។

យុវជនកម្ពុជាជាទីគោរព ខ្ញុំសូមជូនពរអ្នក ទាំងអស់គ្នាក្នុងចិត្ត។ អ្នកទាំងអស់គ្នាមានកន្លែង មួយនៅក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំហើយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាបន្ទាប់ ពីការក្លាយជាឌីកុនខ្ញុំនៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងត្រលប់ទៅធ្វើ ការជាមួយអ្នកវិញ ដើម្បីឱ្យយើងរួមគ្នា ដើរធម្ម យាត្រាដ៏ស្រស់ស្អាតនេះ ទៅកាន់ព្រះរាបិតា ដ៏ ខ្ពស់បំផុតរបស់យើង ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកទាំងអស់ គ្នា រក្សាក្តីសង្ឃឹម ព្រះប្រាកដជានឹងធ្វើអ្វីៗទាំង អស់ថ្មី ទោះបីយើងកំពុងជួបប្រទះគ្រាលំបាកក៏ ដោយ។ សូមមានសុវត្ថិភាព និងមានព្រះពរ សូមព្រះប្រទានពរ

ដូចជាកូនមនុស្សបានមក មិន មែនឲ្យគេបំរើលោកទេ គឺនឹងបំរើគេវិញ ហើយនិងឲ្យជីវិតខ្លួន ទុកជាថ្លៃលោះមនុស្ស ជាច្រើនផង។ (ម៉ាថាយ ២០, ២៨)

សុបិន្តអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់ខ្ញុំ មិនទាន់ បាត់នៅឡើយទេ។ សូម្បីតែនៅកណ្តាលការលំបាក និង ឧបសគ្គទាំងនេះ ខ្ញុំជឿថាព្រះជាម្ចាស់ប្រាកដជានឹងធ្វើអ្វី ទាំងអស់ថ្មី។ ព្រះអង្គនៅរស់ ហើយព្រះអង្គនឹងមិនបោះ បង់យើងចោលឡើយ។ យើងទាំងអស់គ្នា ជាកូនចៅ របស់ព្រះអង្គ។ យើងមានឪពុកតែមួយ ដែលបង្រួប បង្រួមយើង។ ដូច្នេះ ការតែងតាំងឌីកុនខ្ញុំ កំពុងរំលឹកខ្ញុំ ថា ខ្ញុំត្រូវតែរក្សាក្តីសុបិន្តដុនបូស្កូនេះ ឱ្យនៅគង់វង្ស។ ខ្ញុំមិនត្រឹមតែធ្វើជាឌីកុន សំរាប់ក្រុមជំនុំប៉ុណ្ណោះទេ តែ សំរាប់យុវជន ជាពិសេសសំរាប់អ្នកដែលខ្ញុំចាត់ឱ្យមក។ វាជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ដែលព្រះដែលបានហៅខ្ញុំ នឹង ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវជីវិតដែលខ្ញុំត្រូវការ ដើម្បីធ្វើការនៅក្នុងចម្ការ ទំពាំងបាយជូររបស់គាត់។ អាម៉ែន!

អ្នកប្តេជ្ញាចិត្ត

ច្រៀងដោយ : ណារុន & ណារ៉ុត្ត

និពន្ធទំនុកច្រៀង : ង៉ែត តូនីប

និពន្ធបទភ្លេង : ង៉ែត តូនីប

YOUTUBE

ទំព័រ

ស្វ័យស្វ័យ
ពីតំបន់សៀង
រាល់មួយថ្ងៃម្តង

Don Bosco Foundation of Cambodia

Twitter.com/#!SDBOFCAMBODIA

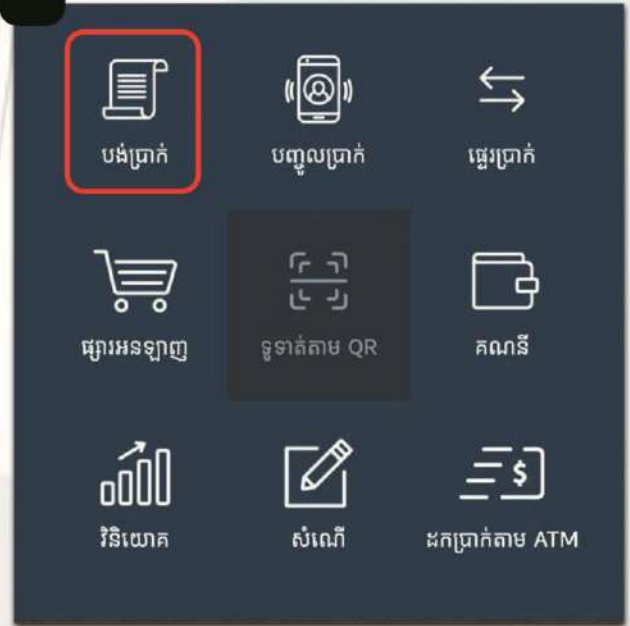

donboscohmer.org

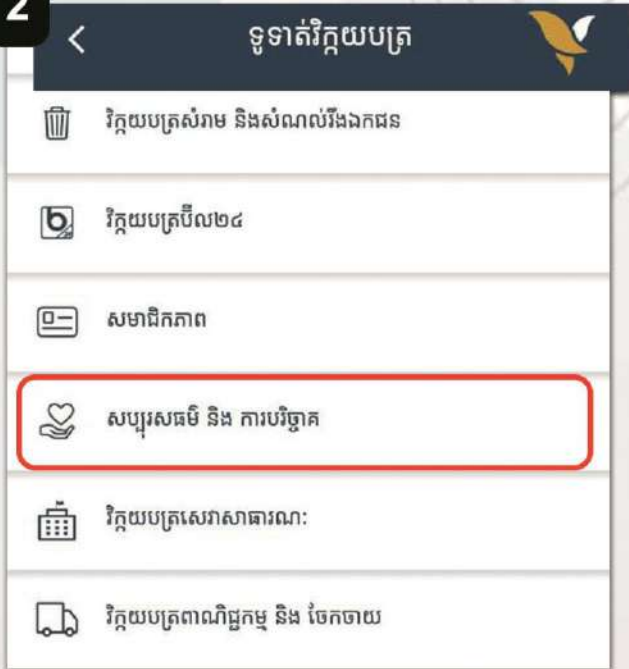
បរិច្ចាគ មកកាន់ តាមរយៈ អេស៊ីលីដា

1

2

4

3

**សម្ព័ន្ធ
បរិស្ថាន
— ជុនបូស្កូ**

**Don Bosco
GREEN
ALLIANCE**

ជុនបូស្កូ សម្ព័ន្ធ បៃតង គឺជាសមូហភាពអន្តរជាតិរបស់យុវជនមកពីស្ថាប័នគ្រួសារសាឡេស៊ានដែលចូលរួមចំណែកដល់សកម្មភាពបរិស្ថាន គំនិត និងគោលនយោបាយពិភពលោក។ វាត្រូវបានគេដាក់ឱ្យដំណើរការនៅឆ្នាំ២០១៨ ហើយសម្ព័ន្ធភាពសព្វថ្ងៃនេះ គឺជាវេទិកាសកម្មមួយ ដែលស្ថាប័នគ្រួសារសាឡេស៊ាន អង្គការ និងសមាជិកចូលរួមជាច្រើនដែលមានការប្រជុំតាមអនឡាញ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរគំនិតគ្នា ទៅវិញទៅមក និងធ្វើការជាមួយគ្នាលើយុទ្ធនាការបរិស្ថានពិភពលោក។

ដំណាំកូនល្អង

បេសកកម្ម

បង្កើតបរិយាកាស ល្អ ដើម្បីផ្តល់សុខសុវត្ថិភាព ដល់ មនុស្ស សត្វ និង យកចិត្ត ទុកដាក់ចំពោះជីវិតទាំងអស់ ដែលរស់នៅលើភពផែនដី ។ យើងនាំគ្នាសម្អាតបរិស្ថានថែ រក្សាព្រៃឈើ ដែលមានស្រាប់ ដាំដើមឈើឡើងវិញ និងកែ ច្នៃរបស់ដែលប្រើចយកមក ប្រើម្តងទៀត។

សម្អាតបរិស្ថាននៅមាត់សសសមុទ្រ

ដាំដាំហ្វូងផ្លែ

ដាំកូនឈើឡើងវិញ

ចម្រៀងយុវជន

ឱ!យុវជនអើយ

និពន្ធទំនុកច្រៀងដោយ៖ ឆៃត តូនីប
សម្រួលបទភ្លេង៖ ឆៃត តូនីប
ច្រៀងដោយ៖ យុវជន ដុនបូស្កូកែប

១. ឱ! យុវជនអើយ តើអ្នកបានស្គាល់ហើយ លោកឪពុកបូស្កូ
ឱ! យុវជនអើយ អ្នកកុំកន្តើយ មកស្គាល់ពុកបូស្កូ
លោកជាមនុស្សគំរូ បានប្តូរ បានប្តូរ ប្រែជីវិតថ្មី
លោកបានផ្តល់គំរូ យុវជន ឱ្យប្តូរ ចិត្តគំនិតថ្មី
ផ្តល់នូវតម្លៃ បានជួយលក់លែ នៃតម្រូវការ
ក្មេងយុវជននានា ដុតពីវេទនា ពីគ្រួសារក្រក្រី ។
២. ឱ! ដុនបូស្កូអើយ ខ្ញុំបានស្គាល់ហើយ ខ្ញុំក៏លែងបារម្ភ
ឱ! ដុនបូស្កូអើយ បានស្គាល់លោកហើយ ទោះកាយមិននៅជិត
ឃើញតម្លៃជីវិត យល់ដល់ ដួងចិត្ត ក្មេងៗត្រូវការ
បង្កើតជាគ្រួសារ ដ៏ធំ អស្ចារ្យ នៅគ្រប់ទិសទី
ជាបិតាទីពីរ បុរសម្នាក់នេះ ជាមនុស្សធម្មតា
តែលោកធ្វើកិច្ចការ ដ៏សែនអស្ចារ្យ គួរមានមោទនភាព ។
៣. ឱ! ដុនបូស្កូអើយ មិនភ្លេចអ្នកឡើយ ឃ្លាតពីអ្នកតែកាយ
ឱ! ដុនបូស្កូអើយ នឹកអ្នកដល់ហើយ ទោះលោកត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយ
លោកឲ្យយើងសប្បាយ មិនយំ សោកស្តាយ នឹងលោកឡើយណា
ចង់ឱ្យយើងរីករាយ ឈប់ខ្វល់ឈប់ខ្វាយ លោកមិនត្រូវការ
ឱ្យយើងលេងកីឡា សប្បាយខ្សៀវខ្សា ឱ្យចេះប្តូរមុខ
រួមទាំងការសិក្សា ទាំងធ្វើការងារ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។

អនុស្សាវរីយ៍គ្រួសារ

- I. អនុ ស្សាវរីយ កាលយើងទាំងអស់
រស់នៅ ជុំគ្នា មកពីខេត្តនានា រស់ជុំគ្នា ជា
គ្រួសារឃ្លាតឆ្ងាយពីពុកម្តាយនិងស្រីចំការ
ដើម្បីមកសិក្សា សាងអនាគតថ្មី ។
- II. រួមសុខរួមទុក្ខរួមរស់ដូចបងដូចប្អូន
តែមួយ ចេះយកអាសាជួយ មានទុក្ខ
ព្រួយ ក៏មិនភ័យ ខិតខំ សិក្សា ទាំងប្រុស
ទាំងស្រី ទោះជាពិបាកក្តី ក៏នៅ តស៊ូ ។
- R. សូមព្រះ ជាម្ចាស់តាមថែរក្សា ដល់
មហាគ្រួសារ របស់យើងខ្ញុំអោយចេះប្តូរមុខ
គ្នា បន្តជួយអោយថ្កើងថ្កុំ អភិវឌ្ឍ គ្រួសារ
អោយធំលើលោកា ។
- III. អនុ ស្សាវរីយ៍ មហាគ្រួសារដ៏ធំ
យើងអើយ បំភ្លេចមិនបានឡើយគ្រួសារ
អើយ ចាំគ្រប់គ្រា បានផ្តល់ក្តីស្រឡាញ់
បងប្អូនគ្រប់គ្នាប្រៀបដូចពុកបូស្កូ លោក
ជាគំរូ ដ៏ល្អ ។

យើងជាយុវជនយុវនារី

- I. (ប្រុស)៖ យើងជាយុវជន ជាកូនលោកពុកប្អូន
មកកុំបង្អង់យូរ ស្គាល់លោកពុកប្អូន
ក្លាយជាយុវជនគំរូ របស់លោក។
* (ម្តាយ)៖ តើពុកប្អូនជានរណា? តោះយើងមកស្គាល់ទាំងអស់
គ្នា?

តើលោកបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ម្តេចបានជាមានលោកពុក
ជាមនុស្សបែបណា បានជា គេស្រលាញ់។

- II. (ស្រី)៖ យើងជាយុវនារី ក៏ជាកូនពុកប្អូនដែរ
ជីវិតយើងបានប្តូរប្រែ ដោយមានពុកជាគំរូ
គឺលោកពុកប្អូន ជា បិតា យុវជន។
(រ៉េប)

R. (ប្រុស) ៖ យើងជាយុវជន មិនភ្លេចគុណពុកប្អូន
ត្រូវធ្វើខ្លួនជាពលរដ្ឋគំរូ អោយបានដូចពុកប្អូន
ទោះបីជាគាត់មិននៅក៏ដោយ។

R2. (ស្រី)៖ យើងយុវជននារី ជាកូនពុកប្អូនផង
ខិតខំមិនអោយពុកខកបំណង ជាទំពាំងស្នងឫស្សី
មិនត្រូវការអ្វីក្រៅពីដួងចិត្ត។
(ភ្លេង)

- III. (ប្រុស)៖ យើងជាយុវជន
(ស្រី)៖ យើងជាយុវនារី
រួមគ្នាផ្សាយដំណឹងល្អ
ទឹកចិត្តដ៏សប្បុរស របស់ លោកពុក
ធ្វើអោយកូនៗមានក្តីសុខ ខាងចិត្ត វិញ្ញាណ។

បទ៖ ដុនបូស្កូខ្ញុំអើយ

និពន្ធទំនុកច្រៀងនិង Melody៖ ដែត តូឌីប
និពន្ធបទភ្លេង៖ ដែត តូឌីប
ច្រៀងដោយ៖ ម៉ៅថ ណារុន និង ទេស ណារ៉ុត
ផលិត 08.07.2020

I. ថាជានិស្ស័យក៏បាន ទើបរុញច្រានឲ្យស្គាល់ដុនបូស្កូ
ទោះបីស្គាល់លោកមិនយូរ តែលោកបានប្តូរ កែប្រែជីវិត
ជាកន្លែងតែងផ្តល់គំរូ ល្អប្រៀបបី ដូចជាផ្ទះខ្ញុំ ធ្វើជាមេ
គ្រួសារដ៏ធំ ផ្តល់ការអប់រំ ផ្តល់ការសិក្សា ។

II. អ្នកបានកែប្រែចិត្ត ប្រែគំនិត ឲ្យក្លាយជាមនុស្ស
អស្ចារ្យមានតម្លៃ លោកបានកាន់ដៃ និងដាច់ផ្លូវ ។
ប្រៀបដូចឪពុកម្តាយ លោកខ្វល់ខ្វាយលើសពីកូន
ទោះត្រូវជីវិតស្មុគ្រ ឲ្យតែកូនមានអនាគតល្អ ។

R. បូស្កូ ខ្ញុំអើយ ហេតុម្តេចឡើយ លោកឃ្លាតទៅ តែ
គ្មាន នូវភាពសោកសៅ កូននៅតែចាំ រូបលោកជានិច្ច ។

III. ពេលនេះ កូនសូមអរគុណ ច្រើនពេកពន់ ពេក
កន្លង កូននឹងថែរក្សា ច្បាប់ការពារ របស់លោក ។
ផ្សព្វផ្សាយពីគោលបំណង ឲ្យបានដល់មនុស្សលើ
ផែនដី យុវជនក្មេងក្រីក្រ ឲ្យបានស្គាល់ដុនបូស្កូ ។

ដុនបូស្កូអើយ

1. ឱ! ដុនបូស្កូអើយ អ្នកនេះហើយជាផ្ទះខ្ញុំ ជាកន្លែង
ប្រមូលផ្តុំ បរិស្ថាននិងការអប់រំ ផ្តល់ក្តីស្រលាញ់ធំៗ យើង
គ្រប់គ្នា....
 2. ឱ! ដុនបូស្កូអើយ មិនភ្លេចឡើយរាល់អនុស្សា ជាកន្លែង
ផ្តល់ការសិក្សា អ្នកផ្តល់នូវក្តីស្នេហា និងផ្តល់ចំណេះវិជ្ជា ចាំ
ជានិច្ច...។
- R. ភ្លេច...មិនបានឡើយ ដុនបូស្កូអើយ នឹកអ្នកណាស់
ទោះ...ឃ្លាតឆ្ងាយក៏ដោយ ។

ព្រឹត្តិប័ត្រសាឡេស៊ាន កម្ពុជា សហការផលិតដោយ

- ព្រឹត្តិប័ត្រសាឡេស៊ាន បានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០២១
- យើងខ្ញុំសូមអរគុណច្រើន ខេត្តសាសនា សាឡេស៊ាន ខ្មែរ ឡាវ ថៃ ដែលបានឧបត្ថម្ភសាឡេស៊ានប៊ូឡេទីននេះ
- លោកឪពុក ឯកឧត្តម ខេត្តសាសនា យ៉ូហាន បូស្ក ដេតាវ៉ាត់ ពីទីសាង
- លោកឪពុក វីរិល សុត្វ ប្រធានគណៈប្រតិភូ ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា
- ប្រធាន ព្រឹត្តិប័ត្រ សាឡេស៊ានកម្ពុជា លោកឪពុក លី សំណាង Albeiro Rodas
- អ្នកគ្រប់គ្រង និងរចនា លោកគ្រូ ង៉ែត តូនីប
- អ្នកកាសែត អ្នកថតរូប លោកគ្រូ និងសិស្សនិស្សិត ផ្នែកទំនាក់ទំនង និងប្រព័ន្ធស្វ័យប្រវត្តិ
និងសាលាបច្ចេកទេស ដុនបូស្កូ ខេត្តកែប
- ផ្នែកបោះពុម្ព សាលាបច្ចេកទេស ដុនបូស្កូ ភ្នំពេញ
- ព្រឹត្តិប័ត្រ សាឡេស៊ាន លេខទី២ ថ្ងៃទី៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១
- អ៊ីម៉ែល Soccom.kh@gmail.com
- លេខទូរស័ព្ទ ០៨៥ ៨៧ ១៣ ០២
- តូមីថ្មី សង្កាត់ព្រៃធំ ក្រុងកែប ខេត្តកែប
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

